

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 08-29-2016

ŠIAME NUMERYJE:

Ar dar sumažės lietuviškų parapijų? – 4 psl.

Kur saulė ir žvaigždės ranka pasiekiami – 6 psl.

Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Ekonominius klausimus konsulate Čikagoje kuruos S. Pumputis

ALGIS ZAILSKAS

Nuo rugpjūčio mėnesio darbą LR generaliniame konsulate Čikagoje pradėjo Saulius Pumputis. Jis atliks ekonomines funkcijas – veiklas, skatinančias Lietuvos eksportą į JAV, pritraukiant investicijas iš JAV ir plečiant turizmo ryšius. Su naujai atvykusi diplomatų kalbėjimės apie tarptautinius verslo santykius tarp Lietuvos ir JAV. Saulius Pumputis skaitytojus taip pat kviečia kreiptis ir pasidalinti idėjomis.

– Kodėl pasirinkote dirbti Jungtinėse Valstijose?

– Dirbdamas Vilniuje, LR Užsienio reikalų ministerijoje (URM), kuravau dvišalius Lietuvos ir JAV ekonominius santykius. Ekonominių ryšių bei Lietuvos verslo interesų JAV supratimas padėjo man priimti sprendimą dalyvauti atrankoje į šią pareigybę konsulate Čikagoje.

– Ką dirbote anksčiau?

– Prieš tai dirbau URM, Išorinių ekonominių santykių departamente, kur buvau atsakingas už dvišalius ekonominius santykius su Vakarų ir Vidurio Europos valstybėmis bei JAV. Darbo pobūdis ir atliekamos užduotys buvo įvairios: analitinis darbas rengiant ir pristatant Lietuvos ekonomi-

Naujasis ekonomikos atašė – Saulius Pumputis.

Asmeninio archyvo nuotr.

nio bendradarbiavimo interesus su užsienio valstybėmis, Lietuvos ekonominės diplomatijos pozicijų koordinavimas su ekonomine politiką įgyvendinančiomis valstybės institucijomis bei verslu.

– Ar pastebimas siekiančių eksportuoti Lietuvos verslininkų suaktyvėjimas? Kokių sričių verslas aktyviausias?

– Lietuvos eksporto į JAV apimtys auga. Tą gerai iliustruoja statistiniai

duomenys: praėjusiais metais eksportas į JAV padidėjo 12 procentų; šių metų pirmą pusmetį, lyginant su 2015 m. pirmu pusmečiu, eksportas paaugo net 36 procentais. Džiugu ir tai, jog absoliučiai didžioji dalis (97 procentai) Lietuvos eksporto į JAV yra lietuviškos kilmės prekės – JAV rinka Lietuvai yra trečioje vietoje pagal lietuviškos kilmės eksporto vertę (lenkia tik Vokietija ir Latvija). – 5 psl.

Prof. A. Avižienis įvertintas dar vienu prestižiniu apdovanojimu

Pasaulinio garso informatikos profesorius Algirdas Avižienis jau antrą kartą apdovanotas prestižiniu Jean-Claude Laprie apdovanojimu, šį kartą – už 2004 m. parašytą straipsnį „Basic Concepts and Taxonomy of Dependable and Secure Computing“, laikomą vienu įtakingiausių kompiuterių patikimumo srityje. Mokslinių publikacijų sistemos „Google Scholar“ duomenimis, straipsnis buvo pacituotas daugiau nei 4 tūkst. kartų. Šią žinią specialiu pranešimu spaudai išplatino Vytauto Didžiojo universitetas (VDU) Kaune, kurį atkūrus prof. A. Avižienis buvo pirmasis rektorius. (Pirmą kartą Jean-Claude Laprie įvertinimas jam buvo skirtas 2012 m. už straipsnį „Atsparių gedimams kompiuterių projektavimas“, parengtą dar 1967 m.).

Iš viso 50 m. mokslinę veiklą vykdančias informatikas, JAV dirbęs NASA laboratorijoje, 1960 m. sukūrė naują technologiją, kurios dėka kompiuteriai patys, be žmogaus priežiūros, ištaiso savo gedimus.

– 5 psl.

Prof. Algirdas Avižienis.

Eksptarai.eu nuotr.

Anaipol neverta skaityti visko, skaityti dera tik tai, kas atsako į sieloje kilusius klausimus – Levas Tolstojus

Didžiasalyje, miestelyje prie Baltarusijos sienos, kalbasi baltarusis ir lietuvis. Nikolajus rusiškai, nes lietuviškai nemoka, sako: „Mes su Edvardu ne priešai. Jis aukštaitis, aš baltarusis, bet draugaujame jau dvidešimt metų. Tik valdžia mus kiršina... Bet rusiškai vis tiek reikės mokytis – Rusija sustiprės ir bus galinga”. (Nikolajus žiūri tik rusišką televiziją.)

„Kokia tau rusų kalba, reikės mokytis arabiškai”, – juokiasi Edvardas, nors rusišką televiziją greičiausiai žiūri ir jis. Čia visi žiūri rusiškas programas.

„Misija Sibiras” – šiemetinės jaunimo delegacijos, vykusios į Sibirą tvarkyti tremtinių kapų, dalyviai viename Krasnojarsko krašto kaime apėmė ten dar užsilikusį lietuvių, kuris gimęs Sibire. Kalbinamas jaunimo jis nelabai galėjo paaiškinti, kaip Sibire atsidūrė jo tėvai. Sakė – jie buvo „persikėlėliai” (pereselency). Tėvas buvo „miško brolis”, o mama atvažiavo dar būdama paauglė. Kodėl – jis nežino. Politika nesidomi, bet sako: „Mes, liaudis (tai yra Lietuvos ir Rusijos žmonės), galim draugauti, tegu valdžios pykstasi”. Jo nuomone, „iki tol, kol Lietuvos neužėmė Amerika, mes gyvenome draugiškai”... „O iš kur jūs žinot, kad Lietuvą užėmė Amerika?” – klausia jį kalbinusį lietuvaite. „Per televiziją sakė. Jūs to nežinot, nuo jūsų slepiama...”

Lietuvoje lankėsi rusas, kino režisierius Aleksandras Sokurovas, pakviestas į Lietuvą dalyvauti „Kino pavasaryje” ir pristatyti naujausią savo filmą „Frankofonia”.

Tai žinomas pasaulyje menininkas, pasisakęs prieš Krymo okupaciją, kažkada netgi susukęs filmą apie Nepriklausomos Lietuvos pirmąjį valstybės vadovą Vytautą Landsbergį („Paprasta elegija”), o dabar pareiškęs remiantis opozicinę Rusijos partiją „Jabloko”.

Greičiausiai renginio organizatoriai manė, kad tai Lietuvos draugas ir Putino priešas. O tas draugas, kaip sakė vienas politologas, atvykęs tiesiog tyčiojosi iš mūsų. Štai susitikime su žurnalistais jis stebėjosi: „Kodėl Baltijos šalyse, kurių istorija tokia tragiška, ne tik XX a. ir ne tik dėl to prakeikto sovietmečio bei nelemto rusiškojo faktoriaus, bet apskritai dėl sudėtingų istorinių šio regiono peripetijų niekas nesukuria fundamentalių, išliekan-

Propagandiniame kare su Rusija dar toli iki pergalės

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

čių kūrinių? Gal todėl, kad literatūra šlubuoja? Kur tos grandiozinės asmenybės, kurios galėtų pasauliui pranešti, kad Baltijos šalys – ne mažos tautos? Mažų tautų apskritai nėra. Greičiausiai Baltijos tautų problemos slypi jose – išsilavinime, švietime, sistemoje, kuri formuoja vertybes”.

Komentuodamas tokius svečio pareiškimus, jaunas lietuvių literatūros kritikas vėliau radijo laidoje išvardijo keletą autorių, kuriuos jis būtų pasiūlęs jam paskaityti: Balio Sruogos „Dievų miška” – apie fašistų konclagerius Europoje, Dalios Grinkevičiūtės „Lietuviai prie Laptevų jūros” – apie nužmoginimą sovietiniuose konclageriuose amžinojo išalo žemėje, kur žuvo ir prarado sveikatą dešimtys tūkstančių lietuvių, ir partizano Dzūko „Dienoraštį” – apie pasipriešinimo kovą, kuri vyko ištisą dešimtmetį ir pareikalavo dar dviejų dešimčių tūkstančių lietuvių tautos elito.

Arba dar toks garbingojo svečio pareiškimas: „Lygiai taip pat man neaišku, kodėl Baltijos šalys ginkluota jėga nepasipriešino okupacijai. Kodėl vyrai nestojo ginklų ginti savo tėvynės ir tai netapo nacionaline idėja? Šie klausimai labai svarbūs šiam regionui. ...Ar visi supranta ir suvokia tautų istorinę atsakomybę? Dažnai dėl daugelio dalykų visi kaltina Rusiją. Ji kalta absoliučiai dėl visko! Tačiau pažiūrėkime, kokie rusai savikritiški. Rusų kultūra tiesiog anomiškai išanalizavo rusišką charakterį, ir kaip kartais būna kartu apie tai skaityti!”

Šis intelektualas nežino istorijos? Jis gal net mano, kad Lietuva ir kitos Baltijos valstybės į Sovietų Sąjungą įstojo savo noru, netgi pasiprašė? Šis demokratas, kuris sako, kad be Europos demokratijos ir kultūros jis negalėtų gyventi, apie Stalino laikus kalba kaip apie kultūrų suklestėjimą: „Rusija, deja, nepanoro priimti viso to, ką kultūra ir menas išsiaiškino apie stalinizmą. Tai – ne paradoksas, o liūdnas

faktas. O gal iki šiol niekas pasaulyje nesupranta, kas buvo stalinizmas? Matyt, labai daug jame prieštaravimų. Viena vertus, stalinizmas – siaubinga, griaunanti, mirtį nešusi jėga, kita vertus, jo metu suklestėjo daugianacionalinė kultūra, buvo pasipriešinta nacizmui”.

Betgi tai beveik Putino žodžiai! O bandymas Baltijos šalims įpiršti neutralumą – tai jau tiesioginė propaganda, naudinga dabartiniam Rusijos politiniam elitui: „Jei Baltijos šalys susivienys į neutralių valstybių bloką, jų niekas niekada nepalies. Apskritai mano svajonė – kad Lenkija su Baltijos šalimis sudarytų neutralių valstybių sąjungą. Tačiau lenkai, tai girdėdami, ima iš karto rankomis mojuoti, provokuodami kokį nors griežtą atsakymą. Mano galva, neutralumas – vadinamųjų mažųjų Europos valstybių ateitis. Nors iš esmės mažų šalių nėra. Pažiūrėkit, kokia šiuo metu politikoje svarbi Suomija ir kaip ji dalyvauja pasaulinės politikos reikaluose, nors gyventojų turi mažiau nei Primorsko rajonas Sankt Peterburge. O kodėl Lietuva nedalyvauja pasaulinėje politikoje?”

Arba svečias į Lietuvą atvažiavo visiškai nepasiruošęs, arba jį čionai iš tiesų siuntė Putinas, kuriam labai nerėtusi, kad Lietuva būtų neutrali šalis ir neišsileistų NATO dalinių, neremtų Ukrainos ir nuolankiai, už kitus brangiau pirktų Rusijos naftą? Mat A. Sokurovas sako tiesiai šviesiai, kaip eilinis propagandistas: „Gaila, bet Europa nemoka bendrauti su Rusija. Absoliučiai nesupranta jos gyvenimo konteksto. ...Prieš Rusiją negalima veikti bloku. ...su Rusija visada reikia bendrauti kaip lygūs su lygiais. Šiuo metu paprasti rusai nesupranta, kodėl Varšuvos šalių pakto nebeliko, o NATO tebeveikia. Ir jiems sunku tai paaiškinti”.

Rusijos menininkui atrodo, kad viskas priklauso nuo mūsų – per ateinančius penkerius metus mes galime

padaryti didelių klaidų. Ir didžiausia klaida būtų – jeigu mes regione nesukursime neutralių valstybių zonos. „...Jeigu Pabaltijys prisijungs prie bendros karinės sąjungos, nieko gero nebus, ir tai bus pats nemaloniausias dalykas po Antrojo pasaulinio karo. O neutralitetas tose valstybėse sukurtų moralinį pakilimą”.

Tokie svečio pasisakymai neliko nepastebėti. Politologų buvo prisimintas Ukrainos neutralumas, kuris nesutrukdė Putinui užpulti šią šalį, o „Kino pavasario” organizatorei diskusijoje radijuje dėl svečio propagandos teko aiškintis. Ji teigė, kad ir pati stebėjosi girdėdama tokius dalykus iš Aleksandro Sokurovo lūpų, bet, kita vertus, gal ir gerai, nes tai esą sukėlė diskusiją.

Reikia pripažinti, kad putiniškoji propaganda nuolat mus apšauna, ir, kaip bebūtų keista, dažniausiai per kultūrą. Prieštaravimai intelektualo kalbėjime galėtų reikšti, kad jis kalba ne savo kalba. Ir nebūtinai yra nupirktas valdančiojo Rusijos elito. Tai, ką reikia kalbėti, jam sufleruoja savi saugos instinktas. Kad galėtų netrukdomai iš Europos grįžti į Rusiją ir ramiai sau kurti europietišką meną, turi elgtis taip, kaip reikalauja šandieninės Rusijos politika – menkinti kaimynus ir rodyti rusiškojo pasaulio didybę.

Į Lietuvą panašiu metu (koncertuoti privačiame rusiškos naftos pardavėjo Lietuvoje Ivano Paleičiko gimtadienyje) važiavo kitas garsus Rusijos menininkas – dainininkas Olegas Gazmanovas, bet nebuvo įleistas. Nepageidaujamųjų sąrašuose jis atsidūrė prieš porą metų kaip kurstantis tautinę napykantą ir agresiją, mat kartu su kai kuriais kitais Rusijos kultūros ir meno veikėjais viešai palaikė Krymo okupaciją ir aneksiją. Tarp kita ko, jis dažnai atlieka dainą „Pagamintas SSRS”, kurioje skamba žodžiai „Ukraina ir Krymas, Baltarusija, Moldova – tai mano šalis! Sachalinas, Kamčiatka, Uralo kalnai – tai mano šalis! Krasnodaro kraštas, Sibiras ir Pavolgis, Kazachstanas, Kaukazas ir Pabaltijys... Aš gimiau Sovietų Sąjungoje, padarytas aš SSSR!” Tą dainą 2012 m. buvo atlikęs ir Lietuvoje.

Taigi šį kartą pasisekė išvengti didžiarusiškos atakos ir parodyti savo neigiamą požiūrį į agresiją, bet iki pergalės propagandiniame kare su Rusija dar toli.

„Draugo” prenumeratoriai gali skaityti „Draugą” internete be jokio papildomo mokesčio. Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai: administracija@draugas.org ir gauti „log in” bei slaptažodį.

SKAITYKITE „DRAUGĄ” GREIČIAU!

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284 Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00
Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.
„Draugo” prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Administracija –
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.
Nepanaudotų straipsnių nesaugojame.

NUOMONĖS – KOMENTARAI

Išėivio liudijimas Lietuvai

JERONIMAS TAMKUTONIS

Dar nebaigęs gimnazijos, 1944 metais, pasitraukiau į Vokietiją, vėliau teko gyventi keliuose kraštuose. Pasibaigus karui, kaip ir daugeliui imigrantų, pirmieji metai buvo sunkūs, teko dirbti anglių kasyklose Belgijoje ir Anglijoje. Jaunystėje pramokau užsienio kalbų, kurias dabar jau pamirštu. Pamirštu ir kai kuriuos lietuviškus žodžius.

Septyniasdešimt metų, praleistų išėivijoje, yra ilgas laikas. Gyvenant ir dirbant keliuose kraštuose, teko stebėti tų kraštų santvarkas, gyventojus ir kultūras. Į Ameriką atvykau Korėjos karo metu, teko tarnauti JAV kariuomenėje. Buvau išsiųstas į Korėją, kur teko pamatyti Toliųjų Rytų gyvenimą. Kaip turistui teko aplankyti keletą Europos ir Lotynų Amerikos kraštų. Pasaulis yra margas kaip genys.

Pradedant 1968 metais su turistinių kelionių grupėmis, apytikriai kas ketveri metai, lankydavausi Lietuvoje. Pagal sovietų svarstymus, atvykę užsieniečiai negalėjo išvažiuoti iš Vilniaus. Aš, nuėjęs pas mano artimus pažįstamus Vilniuje, persirengdavau brolio atvežtais drabužiais, pakeisdavau net batus ir, dvi dienas nesiskutęs, slapta vykdavau į Kaišiadorių rajoną aplankyti tėvų ir į Kauną, kur gyveno brolis ir sesuo su šeimomis. Kaip amerikiečiai sakytų, „The Lord was good to me“, – nė karto nebuvau sulaikytas.

Sovietmečiu važiuojant į Lietuvą beveik dvi paras tekdavo praleisti Maskvoje. Nenorėdamas kelintą kartą su „Inturisto“ vadovu važinėti po miestą, kartais atsilikdavau nuo grupės ir vienas išėidavau į miestą. Kartą užėjau į GUMo parduotuvę prie Raudonosios aikštės. Mane nustebino ne tiek prekės, kiek jų kilmė. Eidamas per aukštus, nesuradau prekės, pagamintos Sovietų Sąjungoje, – jos visos buvo iš satelitinių kraštų – Čekoslovakijos, Rytų Vokietijos, Vengrijos, Jugoslavijos. Tai buvo šalis, kur žmonės sakydavo, kad „kvailys myli darbą, o darbas kvailį“. Tik kartą važiuojant su „Inturisto“ autobusu per Maskvą, užėjome į parduotuvę, kur buvo galima nusipirkti kišeninių peilių, pagamintų Rusijoje. Esant tokiai gamybai Sovietų Sąjungoje, nėra ko nustebti, kad atėjus kritiškam momentui ji subliuško. „Blogio imperija“ sugriuvo dėl dviejų priežasčių – politinių ir ekonominių. Apiplėšusi ir pavergusi savo gyventojus, nieko gero jiems neduodavo, tik išnaudodavo ir dar vertė ją garbinti. Politika ir ekonomika – tai du dalykai, kurių politikai neturi užmiršti ir tarp jų laviruoti.

Stebint įvairių kraštų gyvenimą darosi aišku, kad krašto gyventojų gerovės lygis daug priklauso nuo to krašto vidinės santvarkos ir kultūros. Krašto gamtos turtai prisideda prie gyventojų gerovės, bet prie tų turčių valdymo ir panaudojimo reikia geros galvos. Geriausias pavyzdys yra pertekusi gamtos turtais Rusija, kur gyventojai nuolatos vargsta. Kitas pavyzdys yra Japonija, kuri, neturėdama žaliavų, jas importuoja, savo krašte perdirba ir į kitus kraštus eksportuoja gaminius.

Žiūrint į dabartinę Lietuvą ir jos santvarką, kyla nemažai klausimų. Valstybėse, patekusiose į bėdas po Antrojo pasaulinio karo, paprastai atsirasdavo vadų iš dešinės, kurie jas išvesdavo iš duobės. Vokietijoje buvo Konrad Adenauer, Italijoje – Alcide De Gasperi, Prancūzijoje – De Gaul, Pietų Korėjoje – Sigman Rhee. Kaip rodo istorija, kairieji moka gerai rėkti ir išleisti pinigus, bet sutaupyti nesugeba. Lietuvoje, išsilaisvinusioje iš Sovietų Sąjungos, buvo du žymūs asmenys – Vytautas Landsbergis ir Algirdas M. Brazauskas. Pirmasis buvo laisvės šauklys ir Rusijos reikalų specialistas, bet ne ekonomikos žinovas, o antrasis, paveiktas Sąjūdžio ir Rusijoje įvykusios suirutės, atskyrė Lietuvos kompartiją nuo Maskvos. Atvykęs iš Amerikos Valdas Adamkus neturėjo gabumų nei politikoje, nei ekonomikoje. Jis tik ragindavo ministrus ir padėjęs dirbti, keisti įstatymus, daryti reformas, o pats važinėdavo po įvairius kraštus. Išėinant iš kritiškos padėties ir persitvarkant valstybei svarbu, kad visuomenės gyvenimas ir valstybės santvarka būtų įstatyta į gerus rėmus, ko Valdas Adamkus neatliko. Dabar Lietuva kasmet praranda Marijampolės miesto dydžio gyventojų skaičių. Tai yra didžiulė problema. Kieno tai atsakomybė ir kaltė? Ar istorinių aplinkybių, vyriausybės, valstybės santvarkos, ar visuomenės? Be abejo, sąlygoja visi šie dalykai, bet mes turime apie tai kalbėti atskirai.

Pagal vokiečių patarlę, veikimas – jauniems, patarimai – seniems (Junge au Tat, alte zu Rat), besiantinant Seimo rinkimams ir Lietuvos valstybės šimtmečiui už poros metų, Lietuvos visuomenei, jos vadovams, o ypač jos rinkėjams drįstu pateikti keletą minčių ir pasiūlymų, kurie susikrovė per daugelį išėivijoje praleistų metų, stebint įvairių kraštų gyvenimą. Neprašyti patarimai nėra noriai ar maloniai priimami, tuo labiau iš amerikono. Bet tai nėra asmeninis reikalas, todėl ryžtuosi.

Būdamas girioje matai tik pavienius medžius, ne girią. Norint pamatyti pačią girią, reikia iš jos išėiti ir nuo jos atsitolinti. Taip ir su valstybės gyvenimu. Paradoksaliu, kad lietuviai moko kitas šalis kaip tvarkytis, kad jos galėtų įėiti į ES, o patys nepasižiūri, kaip geriau padėti savo piliečiams, kad jie būriais nepaliktų savo krašto. Pagal statistiką, 30 000–40 000 lietuvių kasmet išvyksta į užsienį. Apklausos rodo, kad žmonės išvyksta ne vien dėl ekonominių priežasčių, bet ir dėl prastos santvarkos. Lietuvos politikai nepastebi, kokie yra didžiuliai skirtumai tarp Lietuvos ir šiaurės vakarų Europos valstybių, kurių gyventojų gerovė yra mūsų tautos siekis. Lyginant į akis krinta keletas dalykų, nustatančių krašto žmonių gerovę ir jų pasitenkinimą esama santvarka. Išsilaisvinus iš Sovietų Sąjungos vergijos, Lietuvos valstybininkai nežiūrėjo į Vakarų Europos valstybių įstatymus, kad galėtų sukurti panašią santvarką Lietuvoje. Dėl to Lietuva dabar kenčia – nesibaglianti emigracijos banga yra viena iš priežasčių.

Lietuvoje išrinkti seimūnai nėra įstatymiškai atsakingi prieš savo rinkėjus. Po rinkimų jie ne tik pamiršta duotus pažadus, jie netgi keičia ir partijas. Yra ir neatsakingų valdininkų, kurie dėl papirkimų ar kitų priežasčių daro neteisingus sprendimus, nuo ko

Sovietmečio Vilnius – J. Basanavičiaus gatvė.

Iliustracija iš kn. „Deja vu. Vilnius 1974–1990“

nukenčia nekalti piliečiai, ir tai prisi-deda prie žmonių nepasitenkinimo.

Norint užkirsti kelią tokiems reiškiniams, reikia priimti naujus įstatymus, kurie tokius veiksmus apsunkintų. Vakarų kraštuose yra taip vadinami „atšaukimo“ įstatai, pagal kuriuos, tam tikram skaičiui piliečių ar rinkėjų pasirašius, toks seimūnas, valdininkas ar teisėjas yra šalinamas iš eina-mų pareigų. Taip pat reikėtų įvesti griežtus įstatymus ir baudas žiniasklaidai dėl neteisingų žinių skleidimo. Nesant atsakingai ir patikimai žiniasklaidai, atsiranda įvairių gandų ir istorijų, kas kenkia krašto stabilumui.

Dvi kadencijas valdanti Socialdemokratų partija yra buvusių kolaborantų palikuonė, iš kompartijos virtusi į LDDP, o vėliau pasisavinusi garbingą, vakarietišką socialdemokratų vardą. Savo santvarka ir veikla ji iš tiesų neatitinka vakarietiškos partijos reikalavimų. Ji yra turtuolių partija, iš ko ir gyvena, spausdama ir mul-kindama paprastus piliečius. Galbūt praeis dar nemažai laiko, kol Lietuvos rinkėjai supras jos veidmainiškumą ir apgavystes. Jos valdymas, kai trečda-lis Lietuvos gyventojų važiuoja į Lenkiją apsipirkti, rodo, kad ji iš viso nesupranta ekonominio gyvenimo prin-cipų. Ilgai žadamų graduacinių mokesčių įvedimo delsimas yra jos veiklos pavyzdys.

Viduržemio jūros kraštai – Graikija, Italija ir Prancūzija pasižymi politi-nių partijų gausumu. Tuo tarpu pažangūs šiaurės vakarų Europos kraštai turi vos po 3–4 politines partijas. Po rin-kimų laimėjusi partija perima valstybės tvarkymą, pasikvietusi vos vieną mažesnę partiją. Čia iškyla keistas reiškiny-s – Amerika, kurios gyventojų skaičius yra šimtą kartų didesnis negu Lietuvos, sugeba savo rinkėjus suburti į dvi politines partijas. Lietuvoje būsimiems rinkimams spalio mėnesį yra užsiregistravusios 16 partijų. Jau aišku, kad, esant tokiam politinių partijų skaičiui, kraštą valdys koalinė vyriausybė. Prisimintina, kad koalinės vyriausybės, atstovaujančios skirtingų partijų siekiams, kartais veikia kaip Krylovo pasakėčios lydeka, gulbė ir vėžys, taip paralyžiuodamos krašto valdymą ir pažangą, vesdamos į krašto stagnaciją.

Atvykus į Ameriką antraban-giams, daugelis jų inteligentų buvo nepatenkinti Amerikos politine sistema ir dviejų partijų valdymu. Atvykę iš okupuotos Vokietijos jie kartodavo vokiečių posakį: „Reich und dumm wie ein Amerikaner“ (turtingas ir kvailas kaip amerikonas). Deja, Vokietija po keleto amerikiečių okupacijos metų perėmė daugelį jos ekonominio gyve-

nimo ypatumų. Pagyvenę tuziną metų Amerikoje, antrabangių inteligentai suprato, kad amerikiečių politinė sistema nėra tokia bloga. Atsiradus naujoms, geroms idėjomis, viena iš esamų partijų prisiima jas į savo programą.

Europoje visi kraštai, apart Britanijos, turi konstituciją. Konstitucijos rašomos ir priimamos, remiantis to laiko požiūriu ir visuomenę ir įstatymų pagrindus. Bėgant laikui konstitucijos, apart Amerikos, yra keičiamos, pritaikant jas prie pasikeitusių aplinkybių. Iš Lietuvos išvykus 400 000 jos piliečių ir daugeliui iš jų reikalaujant išlaikyti Lietuvos pilietybę, tuo klausimu Lietuvoje prasidėjo diskusijos. Pagal Lietuvos Konstitucinio teismo teisėjus, asmenims, gyvenantiems svietmuose kraštuose, galima suteikti Lietuvos pilietybę tik „ypatingais, išskirtiniais atvejais“. Kyla klausimas, ar 400 000 Lietuvos žmonių išvykimas į užsienį nėra toks ypatingas, išskirtinis atvejis? Kiek kartų toks įvykis gali pasikartoti per vieną ar kelias kartas? Laikas nestovi vietoje, jis keičiasi, o su juo keičiasi ir visa kita. Kas nenori žengti kartu, yra nustumiamas į šalį. Štai internetas – kas juo negali naudotis, nuo to kenčia.

Reikalingų reformų paruošimas ir jų įgyvendinimas yra du skirtingi dalykai. Reformų įgyvendinimas priklauso nuo valdančiųjų partijų valios, kas yra sunku pasiekti esant koalinėms vyriausybėms. Dar didesnė Lietuvos valdymo problema yra nerinktieji seimūnai. Atvirai kalbant, jie savo vietas Seime nusiperka paaukodami nemažas pinigų sumas pasirinktai partijai. Būdami verslo kompanijų savininkai ar bendrininkai, jie Seime gina savo įmonių interesus, o į valstybės ir jos piliečių reikalus nekreipia dėmesio. Ne-nuostabu, kad jie stengiasi išlaikyti žemą darbininkų atlyginimą, dėl ko Lietuvos darbininkų atlyginimai, lyginant su kaimyniniais kraštais, yra žemi.

Savo liudijimą noriu baigti rytietiška išmintim. Tarnaujant Korėjoje, turint truputį laisvo laiko, kas retai pasitaikydavo, teko paskaityti brošiūrų, Japonijoje išleistų amerikiečių kariams. Ten buvo trumpai aprašoma Toliųjų Rytų kraštų istorija, kultūra, tikėjimai ir papročiai.

Į atmintį įstrigo senovės kinų išminčiaus pastabos:

• Tas, kuris žino, kad jis nežino, bet nori mokytis, yra gudrus ir greit pasiek savo tikslo.

• Tas, kuris nežino, kad jis nežino, bet nori mokytis, taip pat žengs į priekį.

• Tas, kuris nežino, kad jis nežino, ir nenori mokytis, yra kvailys, saugokis jo.

TELKINIAI

Šokiruojantis pasiūlymas – bet dar ne sprendimas

Prieš keletą mėnesių Čikagos žiniasklaida paskelbė, kad arkivyskupija ruošiasi uždaryti šimtą parapijų. Šis pranešimas nustebino daugelį Čikagos katalikų ir privertė spėlioti ir jaudintis dėl jų parapijų ateities. Pasak tėvo Louis J. Cameli, labiausiai tokie žiniasklaidos pranešimai nustebino Čikagos arkivyskupą Blase J. Cupich. Pasak jo, jokio konkretaus plano dar nėra, jokie sprendimai dar nėra priimti, tiksliau išsireiškiant, mes visi esame reikšmingo Čikagos arkivyskupijos proceso pradžioje.

Arkivyskupas Cupich šį procesą pavadino „Renew My Church: nepaįninti su kita iniciatyva – „Parish Transformation Initiative“ – autoriaus pastaba). Įkvėpimą šiai idėjai arkivyskupas rado pasakojime apie šv. Pranciškų Asyžietį Šventojo Damijono bažnyčioje. Toje bažnyčioje šv. Pranciškus išgirdo Viešpaties balsą nuo kryžiaus, tariantį jam: „atnaujink mano Bažnyčią, sutaisyk mano Bažnyčią“.

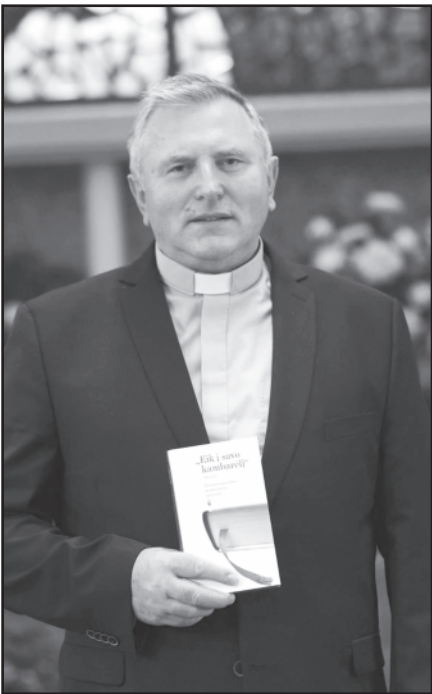
Čikagos arkivyskupijos iniciatyva „Renew My Church“ reiškia, pirmiausiai reiškia skatinimą sąžiningai pažvelgti į arkivyskupijos būklę: dvasinius Cook ir Lake apygardų žmonių poreikius, išteklius, esamas patalpas ir jų būklę, prognozuojamą kunigų, galinčių aptarnauti parapijas, skaičių ateityje, realistinį prognozuojamą finansavimą Bažnyčios misijai ir svarbiausius gyvybingų parapijų ir tikėjimo bendruomenių žymenis. Kitas „Renew My Church“ iniciatyvos žingsnis yra išvalgos procesas, kitaip tariant, vieni kitų išklauskimas ir, svarbiausia, išiklausymas į tai, ko Dievas iš mūsų nori. Galiausiai, paskutinė šio proceso dalis – sprendimų priėmimas.

Misijos direktorius

Vyskupo laiškas

Liepos mėnesį Pal. Jurgio Matulaičio misijos (Lemont, IL) direktorių t. Algį Baniulį SJ pasiekė su „Renew My Church“ iniciatyva susijęs vys-

Misijos direktorius šiuo metu nepritaria pasiūlytam Pal. Jurgio Matulaičio misijos sujungimui su Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapija, nes trūksta informacijos dėl tokio pasirinkimo sąlygų ir jo pasekmių ateičiai.

Kunigas Algis Baniulis SJ.
Pal. J. Matulaičio misijos archyvo nuotr.

kupo Andrew Wypych laiškas, kuriame išdėstytas „Renew My Church“ sugrupavimo (susijungimo) pasiūlymas ir prašoma į jį atsakyti iki šių metų rugsėjo 30 d.

Pateikiame šį laišką šiek tiek sutrumpintą

Mielas Tėve Baniuli,
Sveikinu jus Kristuje. Visi drauge dalyvaujame parapijų atnaujinimo – „Renew My Church“ proceso kelyje. Rašau norėdamas pasidalinti su jumis jūsų parapijos sugrupavimo (susijungimo) pasiūlymu.

Galutinis parapijų sugrupavimo tikslas yra sukurti palankiausias sąlygas, kad galėtume įgyvendinti arkivyskupo „Renew My Church“ atsi-

naujinimo viziją. Ši vizija – arkivyskupija, sudaryta iš parapijų, kurios turėtų pakankamai išteklių ir pajėgumo dar daugelį metų išlaikyti gyvybingą, uždegančią gyvybę teikiančią, mokinius auginančią, tvarią katalikybę. Kiekvienai grupei teks uždavinys suplanuoti, kaip šią viziją pasiekti jų apimamuose rajonuose. Kai kur tai gali pareikalaus naujų konfigūracijų – pavyzdžiui, parapijų, susidedančių iš kelių aptarnaujamų bažnyčių, ar keleto parapijų, aptarnaujamą vieno kunigo, sujungimo. Visose srityse išsugrupuotų (sujungtų) parapijų bus laukiama glaudesnio bendradarbiavimo ir didesnės tarpusavio priklausomybės.

Žemiau yra siūlomas sugrupavimas jūsų parapijai. Jūsų parapija, Palaimintojo Jurgio Matulaičio lietuvių misija galėtų būti sugrupuota su Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapija (Marquette Park – Red).

Atkreipkite dėmesį, kad šis sugrupavimas yra pasiūlymas. Laukiu jūsų atsakymo, panaudojant prisegtą anketa iki šių metų rugsėjo 30 d.

Šis pasiūlymas yra daugelio diskusijų ir kelis mėnesius trukusių konsultacijų, tarp jų ir susitikimų su kunigais, dekanais ir arkivyskupijos darbuotojais, rezultatas. Formuluojo grupavimo pasiūlymus buvo stengiamasi suderinti parapijų geografinį artumą ir parapijų bei parapijiečių suderinamumą. Kiekvienam sugrupavimui (sujungimui) taip pat reikalingas adekvatus parapijiečių skaičius, būtinas užtikrinti daugiaparapijinį gyvybingumą ateityje. Taip pat buvo atsižvelgta į tarpparapijinę mokyklų (jei jų yra) dinamiką ir į Mišių lankomumo statistiką parapijose. Parapijų sugrupavimo (sujungimo) pasiūlymas buvo

sudarytas stengiantis kiek įmanoma atsižvelgti į vietinę dinamiką ir kiekvienos vietovės realijas.

Peržiūrėję sugrupavimo pasiūlymą, prašau, melskitės ir apmąstykite, ar šis parapijų sugrupavimas yra priimtinas. Taip pat, svarstant šį klausimą, prašau, siekite kitų jūsų parapijos narių indėlio. Tikiuosi, kad pasidalsinsite šiuo sugrupavimo pasiūlymu bent su svarbiausiais savo darbuotojais ir parapijos taryba, kad išgirstumėte ir jų nuomonę. Pasikliaudamas jūsų ganytojišku sprendimu, skatinu jus pasidalyti šiuo pasiūlymu su platesniu parapijiečių ratu. Kalbėdamas apie šį parapijų sugrupavimo pasiūlymą, prašau, pabrėžkite savo parapijiečiams, kad visos arkivyskupijos parapijos buvo sugrupuotos ir kad šie sugrupavimai neturi iš anksto nustatytų sprendimų. Visas planavimas bus vykdomas lokaliai.

Jei jums šis sugrupavimas atrodo netinkamas, prašome mums pranešti. Tie atvejai, kai su siūlomu sugrupavimu nesutinkama, prieš priimant galutinį sprendimą, bus išklaustyti dekanų ir manęs.

Jei jūs manote, kad šis parapijų sugrupavimas jums nėra priimtinas, prašau, paaiškinkite, kodėl ir pasiūlykite 1–3 alternatyvius sugrupavimus jūsų parapijai.

Prašau, nurodykite visus asmenis (darbuotojus, tarybos narius ir kitus parapijos vadovus), su kuriais konsultavotės (vardus ir jų pareigas ar atliekamą funkciją parapijoje).

Vyskupas Andrew Wypych

Pal. J. Matulaičio misijos narių dėmesiui

Kviečiame į naujos pastoracinės tarybos formavimo susirinkimą, rengiamą rugsėjo 1 d. 7 val. v. kambaryje „Pas prelata“. Laukiame jūsų!

Pal. J. Matulaičio misijos aplinkraščio info

Artėjant jubiliejaus dienai – garbingas svečias

Prieš pusę amžiaus, 1966-ą metų rugsėjo 4-tą dieną, tūkstančiai lietuvių susirinko į Nacionalinėje Nekalto prasidėjimo šventovėje Washingtone įkurtos Šiluvos koplyčios pašventinimą. Koplyčia buvo įsteigta išeivijos lietuvių pastangomis, vadovaujant tuometiniam Kauno vyskupui augzi-

liarui išeivijoje Vincentui Brizgiui. Laimingas sutapimas, kad belikus dviems savaitėms iki tos šventės auksinio jubiliejaus, rugpjūčio 21-ą dieną, laisvosios Lietuvos Kauno vyskupas augziliaras Kęstutis Kėvalas apsilankė Washingtone ir Šiluvos koplyčioje aukėjo šventas Mišias vietiniams lietuviams. Auk-

sinis koplyčios pašventinimo jubiliejus oficialiai bus minimas iškilmingomis Padėkos Mišiomis šių metų spalio 9-tą dieną.

Šiluvos koplyčios jubiliejaus komiteto info ir nuotr.

Vyskupas Kęstutis Kėvalas kartu su monsinjoru Rolandu Makricku aukoja šv. Mišias.

Prieš Mišias vyskupas Kęstutis Kėvalas, lydimas Šiluvos koplyčios 50-ties metų jubiliejaus komiteto narių mons. Rolando Makricko ir Viktoro Nako, apsilankė Šiluvos koplyčios paroda.

Ekonominius klausimus kuruos S. Pumputis

Atkelta iš 1 psl.

Anksčiau didelis dėmesys Lietuvoje tradiciškai buvo skiriamas Rusijai ir rytinėms rinkoms, bet po truputį Lietuvos eksporto kryptys yra įvairinamos, atrandama Vakarų Europa, Azija. Natūralu, jog Lietuvos įmonės domisi ir JAV rinka, seka Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės (TTIP) sutarties derybų procesus, ieško galimybių patekti į JAV rinką.

Pakankamai aktyviai į JAV eksportuoja Lietuvos baldininkai, inžinerinės pramonės kompanijos, o pastaruoju metu – ir maisto pramonės įmonės.

– Jūsų nuomone, kaip sekasi Lietuvos verslui JAV? Galbūt kažko trūksta? Kokiose srityse sekasi geriausiai?

– Smagu, jog maisto sektoriuje buvo pasiektas proveržis – pieno gaminių eksportas smarkiai auga, mėsos perdirbėjai taip pat pagaliau gali išvežti savo produkciją į JAV.

JAV rinka Lietuvai yra tolima atstumu ir vis dar ne tiek daug įsisavinta, kiek leistų jos potencialas, bet čia artima verslo kultūra ir patikimi partneriai. Lietuvos verslas įgauna vis daugiau patirties dirbdamas Vakarų Europos šalyse, tad gerąją praktiką galėtų sumaniai panaudoti ir dirbdami su JAV partneriais. Žinoma, paspirtis yra ir JAV gyvenantys lietuviai verslininkai, aktyviai ieškantys galimybių importuoti lietuvišką produkciją į šią rinką.

– Čikagoje gyvena daugiausiai Amerikos lietuvių. Galbūt Vidurio Vakarų regione Lietuvos verslininkai taip pat aktyviausi?

– Vidurio Vakarų regione Lietuvos verslininkai yra pakankamai aktyvūs. Čia yra apmokomi lietuviški startuoliai (Ilinojaus Technologijų insti-

tute, taip pat viename pažangiausių verslo inkubatorių „1871“). Lietuvos universitetai turi susitarimus su regiono aukštosiomis mokyklomis, nemažai bendradarbiavimo iniciatyvų planuojama įgyvendinti ateityje. Tai tik keli pavyzdžiai, o potencialas yra daug kartų didesnis.

Tiesa, Lietuva buvo viena iš daugelio diplomatines atstovybes Čikagoje turinčių valstybių, kuri iki šiol neturėjo už ekonominis ryšius atsakingo žmogaus, galinčio padėti plėtoti verslo bendradarbiavimą regione. Dabar ši pareigybė įkurta darbui su 25 JAV valstijomis ir tai tikrai svarbus žingsnis. Verslo plėtra su galingiausią pasaulio ekonomika yra ne tik mūsų ekonominis, bet iš dalies ir nacionalinio saugumo klausimas.

– Ką patartumėte JAV norintiems įsivertinti lietuviams verslininkams?

– Įkelti koją į milžinišką JAV rinką nėra paprasta. Daugiausiai galimybių laimėti turi įdomus, inovatyvus, kokybiškas, ar nišinis produktas – toks, kokio perpildytoje JAV rinkoje dar nėra. JAV rinkos dydis lemia, jog mokus pirkėjas čia visuomet atsiras. Ypatingai tai svarbu smulkioms ir vidutinėms įmonėms, o JAV mastais visos Lietuvos įmonės yra smulkusis ir vidutinis verslas. Taigi, prieš įeinant į rinką Lietuvos verslui patarčiau gerai pasiruošti, mokėti pristatyti savo produktą, būti kantriems ir nuolatos bendradarbiauti tarpusavyje bei su Lietuvos institucijomis – tokioje didelėje valstybėje būtina dirbti kartu, o ne konkuruoti tarpusavyje.

Be to, JAV gyvenantys tautiečiai, lietuviškų šaknų turintys asmenys yra tarsi mūsų šalies ambasadoriai, kurie kiekvienas yra kviečiami pasidalinti savo žiniomis, išvalgomis, patarimais, kaip gilinti ir kurti naujus tvarius ir abipusiai naudingus verslo

ryšius tarp Lietuvos ir JAV. Todėl naudojantis proga, norime kreiptis į visus skaitytojus, prašydami pasidalyti su mumis jiems žinoma informacija apie JAV verslą, planuojantį plėtrą užsienyje, apie naujas galimybes Lietuvos verslo ir mokslo bendruomenei čia, Amerikoje. Būtume dėkingi, jei skaitytojai paragintų ir savo vaikus, gimines, pažįstamus pasidalyti su mumis jų žiniomis, patirtimi, patarimais. Visi turintys idėjų kviečiami rašyti elektroniniu paštu (saulius.pumputis@urm.lt) arba paskambinti telefonu 312-566-4550.

– Ar pastebimas investuotojų iš JAV, norinčių investuoti Lietuvoje, suaktyvėjimas? Jeigu taip, kokiose srityse Lietuvoje investuojama daugiausiai?

– JAV investavimo Lietuvoje intensyvėjimas matomas tiek pagal įgyvendinamų investicinių projektų skaičių, tiek pagal sukuriamas darbo vietas Lietuvoje. Investavimo aktyvumą vertinant pagal šias kategorijas, pastaruosius penkerius metus JAV buvo tarp lyderių Lietuvoje. Tiesa, pagal bendrą sukauptųjų tiesioginių JAV investicijų Lietuvoje vertę JAV nėra tarp pirmaujančių užsienio šalių, tad neišnaudotų galimybių dar yra tikrai daug. Galima atkreipti dėmesį ir į tai, jog JAV investicinis aktyvumas Vidurio ir Rytų Europos valstybėse pastaruoju metu buvo smukęs, bet Lietuva šiuo laikotarpiu vis vien išlaikė amerikiečių investicinių projektų augimo tendenciją. Tai ženklas, jog JAV kompanijos teigiamai žiūri į Lietuvos investicinę aplinką.

Dažniausiai JAV įmonės Lietuvoje investicinius projektus įgyvendina informacinių technologijų ir verslo paslaugų sektoriuose. Čia sėkmės istorijomis galima laikyti „Western Union“, kuri Lietuvoje turi didžiausią savo užsienio padalinį, „NAS-

DAQ“, „Intermedix“ atėjimą į Lietuvą. Dar svarbiau, jog šios įmonės ne tik nusprendė investuoti Lietuvoje, bet ir vykdo plėtrą – tai puikus įrodyimas, jog Lietuvos verslo klimatas yra palankus, turime gabių ir darbščių specialistų. Be abejo, labai laukiamas didesnis JAV įmonių investicinis aktyvumas ir gamybos sektoriuje. Čia sėkmės pavyzdžiais galima laikyti JAV kompanijų „Philip Morris“, „Mars“, „Kinze“, „Thermo Fisher Scientific“ investicinius projektus.

– Kaip skatinamas turizmas iš JAV į Lietuvą?

Lietuvos Valstybinio turizmo departamento (VTD) prioritetinių rinkų sąrašė JAV yra įvardijama kaip perspektyvinė Lietuvos atvykstamojo turizmo rinka. Tiesa, praėjusiais metais JAV turistų skaičius Lietuvoje nežymiai smuko. Siekiant pritraukti didesnę JAV turistų dėmesį, tradicinių turizmo skatinimo priemonių, tokių kaip dalyvavimas turizmo mugėse ar dalomosios medžiagos platinimas, dažnai nebepakanka. Kelionių planavimas, turizmo destinacijų paieška šiais laikais dažniausiai vyksta internetinėje erdvėje, tad atvykstamojo turizmo rinkodara turėtų būti aktyviai įgyvendinama per socialinės žiniasklaidos priemones. JAV rinkoje būtų galima akcentuoti nišines, specializuotas Lietuvos turizmo (pvz., medicininio, sveikatinimosi turizmo, protėvių gyvenimo vietų lankymo) paslaugas, bandyti pritraukti konkrečios tikslinės auditorijos atstovus (pvz., iš Lietuvos kilusius žmones, įskaitant ir litvakus), taip pat organizuoti JAV turizmo operatorių, žurnalistų, internetinės žiniasklaidos atstovų pažintinius turus į Lietuvą. VTD, bendradarbiaudama su LR diplomatinėmis atstovybėmis JAV, jau atlieka daugumą šių darbų.

Prof. A. Avižienis įvertintas dar vienu prestižiniu apdovanojimu

Atkelta iš 1 psl.

Tuo metu, kosminės eros pradžioje, tai buvo aktualu siunčiant erdvėlaivius į kosmosą be astronautų. A. Avižienio veikla sukėlė tikrą perversmą mokslo ir technologijų pasaulyje: jo sugalvoti gedimų pasitaismo principai iki šiol taikomi ne tik kosminiuose erdvėlaiviuose, bet ir atominiuose reaktoriuose, keleiviniuose lėktuvuose, Žemės palydovuose ir kitur.

„Straipsnis apibendrina visas svarbiausias sąvokas, susijusias su tuo, kaip išsaugoti kompiuterių patikimumą – visų, pradedant mobiliaisiais telefonais ir baigiant didžiųjų bankų kompiuteriais. Nesvarbu, kokius gerus kompiuterius galėsime sukurti, vis tiek jie anksčiau ar vėliau sugenda“, – sako profesorius, 40 m. dirbęs Californijos universitete Los Angeles ir pasauliniuose reitinguose patenkantis į geriausiųjų dešimtuką. Jo moksliniai darbai kitų tyrinėtojų tekstuose iš viso buvo pacituoti net 15 tūkst. kartų.

VDU Atkuriamojo senato, vėlesnių senatų ir universiteto tarybų nario pareigas ėjusio prof. A. Avižienio dėka VDU tapo pirmuoju universitetu šalyje, kuriame įdiegta liberali, vaka-

Prof. A. Avižienis: net ir geriausi kompiuteriai anksčiau ar vėliau sugenda.

Astronautika.lt nuotr.

rietiskais principais grįsta mokslo bei studijų sistema. Už nuopelnus Lietuvai 1998 m. jis buvo apdovanotas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordinu.

Išėijvos lietuviai Profesorių prisimena kaip aktyvų JAV Lietuvių Ben-

druomenės narį, 1967 m. suorganizavusį pirmąjį lietuvių Mokslo ir kūrybos simpoziumą Čikagoje. Jis buvo ir aktyvus Lietuvyų skautų sąjungos narys. Ilinois valstijos universitete jis įgijo bakalauro, magistro bei daktaro (1960) laipsnius. 1972 m. Californijos

universitete jam suteiktas profesoriaus vardas. Prof. A. Avižienis yra apdovanotas garbės medaliu ir JAV medaliu „Už ypatingus nuopelnus“, Tarptautinės informatikos federacijos (IFIP) aukščiausiu garbės ženklu – Sidabro šerdimi. Už nuopelnus plėtojant tarptautinius mokslo ryšius Prancūzijos Nacionalinis politechnikos institutas Tulūzoje 1985 m. profesoriumi suteikė Garbės daktaro vardą. 2012 m. JAV jam įteiktas prestižinis Eckerto-Mauchly prizas už svarų indėlį į klaidoms atsparių kompiuterių architektūrą ir kompiuterių aritmetiką. Kau ne mokslininkas už viso gyvenimo mokslo nuopelnus apdovanotas pirmojo laipsnio „Santakos“ garbės ženklu. 2012 m. prof. A. Avižieniui suteiktas Anykščių rajono garbės piliečio vardas.

Prof. A. Avižienis yra Californijos universiteto Los Angeles (UCLA) ir Vytauto Didžiojo universiteto profesorius emeritas, Lietuvos mokslo akademijos užsienio narys, Tarptautinės informatikos federacijos (IFIP) narys, vienas iš Česlovo Milošo gimtinių fondo steigėjų, Pasaulio lietuvių kultūros, mokslo ir švietimo centro garbės direktorius, VDU Atkūrimo tarybos garbės narys.

„Draugo“ info

Lauko ekspozicijoje taip pat yra ką pamatyti.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

Kur saulė ir žvaigždės ranka pasiekiami

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Žvaigždininkas – tokią retą ir egzotiškai skambančią profesiją turi Lietuvos etnokosmologijos muziejuje dirbantis Kristijonas Svalbonas. Jis priima į šį vieningą tokio pobūdžio visame pasaulyje muziejų atvykstančius lankytojus, veda jiems ekskursijas, pasakoja apie saulę ir žvaigždes, atsako į visokius, kartais labai netikėtus klausimus.

Dar praėjusio amžiaus septintajame dešimtmetyje buvo ieškoma vietos naujai Lietuvos astronomijos observatorijai, nes senoji Vilniaus universiteto observatorija, įsikūrusi Vilniuje, Čiurlionio gatvėje, jau negalėjo normaliai veikti dėl miesto šviesų, dulkių ir dūmų. Tada pradėta ieškoti naujos vietos, ir po ilgų paieškų pasirinktos Molėtų rajone, Kulionių kaime esančios kalvos šalia Želvos ežero.

„Tokį pasirinkimą nulėmė keletas dalykų. Visų pirma, tai nuošali vieta, gražus gamtos kampelis, kur labai švarus oras, nėra jokio užterštumo. Kita vertus, ji gana netoli nuo Vilniaus, vos už 70 kilometrų, ir ją iš sostinės galima pasiekti per valandą automobiliu“, – pasakojo K. Svalbonas.

Etnokosmologijos muziejaus idėjos pagrindiniais autoriais buvo tuomet Astronomijos observatorijos dar-

Muziejaus įėjimas primena kosminę lėkštę.

buotojų vadovas Gunaras Kakaras ir Puslaidininkų fizikos instituto vyr. mokslinis bendradarbis Libertas Klimka, taip pat akademikas Paulius Slavenas.

Naujoji Molėtų astronomijos observatorija buvo pastatyta 1969 metais. Kai 1978 m. buvo minimos 125-osios senosios Vilniaus universiteto astronomijos observatorijos metinės, L. Klimkos iniciatyva Molėtų astrono-

mijos observatorijos viename teleskopo bokšto aukšte buvo atidarytas visuomeninis muziejus. Jame jau buvo galima pamatyti ne tik senosios Vilniaus observatorijos teleskopus, bet ir pirmuosius etnografinius eksponatus, kurie atspindėjo tautos ryšį su Daniaus pasauliu.

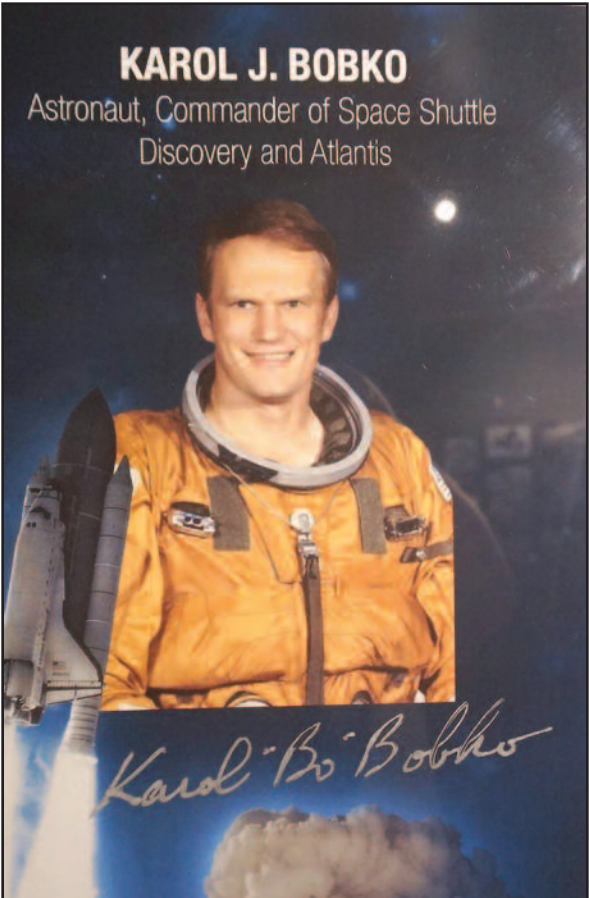
Kai buvo baigtos observatorijos gyvenvietės statybos, iškilo ir muziejus. Vieta jam buvo parinkta ant atskiros,

toliau nuo observatorijos esančios kalvos, šalia Kulionių piliakalnio. K. Svalbonas pasakojo, kad tos statybos, pradėtos 1987 metais, tęsėsi labai ilgai, nes, Lietuvai vėl tapus Nepriklausoma valstybe, nutrūko finansavimas iš Maskvos, darbai sustojo ir prireikė nemažai metų, kad jie būtų vėl atnaujinti ir užbaigti.

Etnokosmologijos muziejus buvo įsteigtas 1990 metų kovo 15 dieną. Ke-

Muziejaus pastatas iš lauko.

Stendas, skirtas lietuvių kilmės astronautui Karol J. Bobko.

Lauko ekspozicija.

lerius metus jis vadinosi Etnokosmologijos centru, vėliau grąžintas pirminis pavadinimas. Lankytojų skaičius čia nuolat augo, buvo nuolat kaupiami eksponatai, o 1997-aisiais pradėjo veikti muziejaus 40 centimetrų skersmens teleskopas, kurį padovanojo tarptautinis Lietuvos – Italijos fondas. Kupolas šiam „Zeiss“ firmos teleskopui jau buvo paruoštas, teleskopą sumontuoti ir užkelti ant bokšto teko patiems muziejaus darbuotojams.

Gavus Europos Sąjungos fondų paramą – apie 9,6 milijonus JAV dolerių, 2007–2008 metais atlikta muziejaus rekonstrukcija, dalį pinigų skyrė ir Lietuvos kultūros ministerija. Už šias lėšas nupirkta ir modernus, 80 centimetrų skersmens lankytojams skirtas teleskopas, vaizdo ir garso aparatura. Vien per 2009 metus atsinaujinusių muziejų aplankė per 46 000 lankytojų.

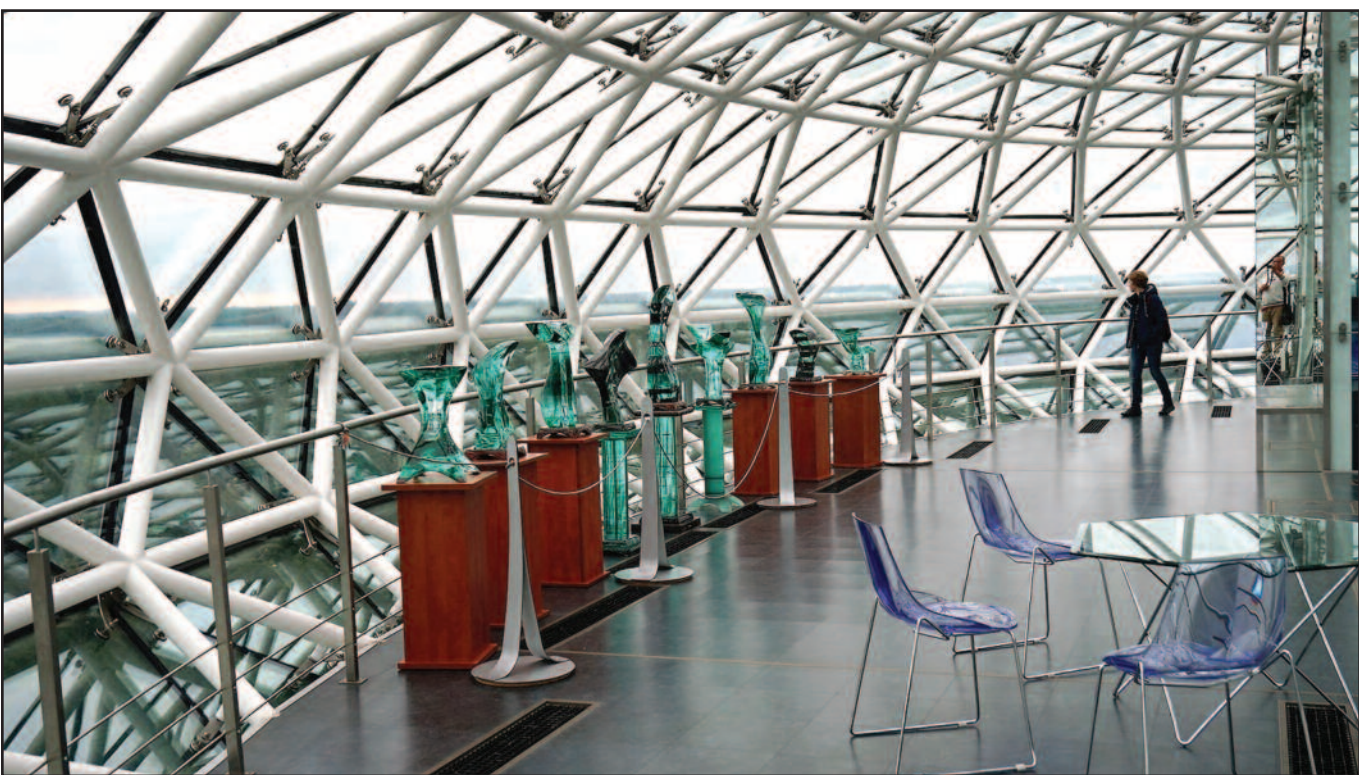
Pagrindinis Lietuvos etnokosmologijos muziejaus uždavinys yra rinkti, kaupti, sisteminti, saugoti, moksliskai tyrinėti ir teikti lankytojams informaciją apie žmogaus ir žmonijos santykį su Kosminiu pasauliu. Muziejaus lankytojus pirmiausia pasitinka požeminė galerija su penkiomis salėmis, kuriose pateikiamos etnokosmologijos žinios.

Šiose salėse pateikiama įdomi informacija apie mūsų planetą, saulės sistemą, Paukščių taką, apie senuosius baltiškų ženklus, kuriuose užšifruota įdomi informacija. Žvaigždininkas K. Svalbonas intriguojančiai ir kartu paprastai kalba apie sudėtingus dalykus, pabrėždamas, kad mūsų saulės sistema – tik nedidelė dulkelė kosmose ir Visatos begalybėje. Lankytojai gali ir patys palaikyti rankoje meteorito gabalą bei įsitikinti, koks jis sunkus.

Požeminės galerijos salėse galima pamatyti ir įdomių nuotraukų, susipažinti su kosmonautika, atskiras stendas čia yra skirtas ir lietuvių kilmės Jungtinių Amerikos Valstijų astronautui Karol J. Bobko, tris kartus pabuvojusiam kosmose ir ten iš viso praleidusiam daugiau kaip 16 parų. Čia pristatytas ir Marijampolėje gimęs lakūnas, vienintelis lietuvis-kosmonautas Rimantas Stankevičius, kuris rengėsi pakilti į kosmosą, bet žuvo aviacijos šventėje 1990 metais.

Apžiūrėję sales, lankytojai gali pamatyti įdomų filmą apie mūsų Visatą, o vėliau liftu pakilti į Observatorijos bokštą su 80 cm teleskopu, kuris yra įrengtas 40 metrų aukštyje. Šioje stiklinėje aikštelėje atsiveria išpūdingas vaizdas – matosi nuostabi Labanoro girios panorama, šeši ežerai. Naktį iš šio teleskopo žiūrima į žvaigždes, jei tam netrukdo blogas oras.

„Šią liepą orai žvaigždžių stebėjimui buvo netinkami – per mėnesį pasitaikė vos kelios naktys, kai dangus buvo giedras ir galėjome jį stebėti. Per mūsų 80 centimetrų teleskopą galima

Iš observatorijos bokšto atsiveria nuostabūs vaizdai.

Observatorijos bokštas iš apačios.

matyti išties daugybę dangaus kūnų, bet geriausia juos stebėti šaltą naktį, kai dangus būna itin giedras ir vyrauja ypatinga tamsa. Tiesa, tada lankytojų nebūna daug, ir jiems patariame labai šiltai apsirengti, nes ten viršuje būna šalta”, – pasakojo K. Svalbonas.

Muziejuje yra ir dar viena – lauko ekspozicija. Čia ant observatorijos pietinės sienos įrengtas Saulės laikrodis, o netoli teleskopų bokštų yra šventųjų mitologinių akmenų rinkinys. Tai dinamieji dubenuotieji akmenys, kurie senovėje naudoti saugoti gydomajam Perkūno vandeniui. Be to, ekspozicija papildo planetas vaizduojančiais akmenimis su išsamiu jų aprašymu.

Muziejaus pastato architektūroje atsispindi kosminio pasaulio medžio įvaizdis. Šio medžio šaknys – tai į kalvą kylanti požeminė galerija, o kalno viršūnė yra tarsi medžio kamienas, kai bokštu kylama į dangų prie aukštai vir-

šuje esančio teleskopo.

„Pastato architektūra įdomi, ne-tradicinė, nors mano, kaip architekto akimis čia yra ir trūkumų. Pastatas šildomas elektra, kuri labai brangiai kainuoja, o nepagalvota apie geoterminį gręžinį, vėdinimo sistema taip pat gana prasta. Tiesa, jau yra numatyta daug naujovių, bus įrengtos edukacinės klasės, atsiras galimybė observatorijos kupole išeiti į atvirą balkoną, pasikeis ir pastatas, kuriame dabar yra kasa ir įėjimas, ant jo stogo atsiras kavinė”, – pasakojo apie ateities planus žvaigždininkas.

Lietuvos etnokosmologijos muziejus jau yra tapęs savitu kultūros centru, kur plačiai atskleidžiami tamprūs žmogaus, tautos ir žmonijos ryšiai su Kosminiu pasauliu. Šis muziejus savo turiniu ir paskirtimi kaip pirmasis ir vienintelis tokio pobūdžio muziejus originaliai pristato Lietuvą pasaulio

kultūros kontekste. Čia nuolat sulaukiame lankytojų iš įvairiausių pasaulio šalių, kartais ir labai tolimų, kurie suranda šią atokią vietą ir stebisi tuo, ką čia pamato.

„Vasarą lankytojų turime labai daug, važiuoja viena grupė po kitos, ir pavieniai lankytojai atvyksta naktimis stebėti žvaigždžių. Rudeniop, taip pat pavasarį didelę lankytojų dalį sudaro moksleiviai, o žiemą čia žmonių būna mažiau”, – pasakojo K. Svalbonas, į darbą važinėjantis iš Vilniaus.

Muziejų ir jame organizuojamas ekskursijas bei programas kasmet aplanko per 50 000 žmonių, ypatingą reikšmę jis teikia ugdant moksleivius ir studentus, kai žinios tiesiogiai persipina su pasaulėžiūros formavimu, su pažintiniais astronominiais stebėjimais.

Muziejaus ekspozicija nuolat papildo naujais įdomiais eksponatais – štai neseniai buvo įsigyta ypatinga vertybė, Kazimiero Simonavičiaus leidinys „Didysis artilerijos menas” prancūzų kalba, išleistas 1651 metais Amsterdame. Tai pirmasis knygos vertimas iš lotyniškojo originalo, išleisto Amsterdame 1650 m. Šioje knygoje pirmą kartą pasaulyje buvo pateikta daugiapakopės raketos ir raketinės artilerijos sukūrimo teorija ir brėžiniai. Lietuvos bajoras K. Simonavičius dėl šios knygos pelnė pasaulio raketų ir kosmonautikos mokslo pradininko vardą.

Po valandos trukusios ekskursijos lankytojai dar gali pasivaikščioti po gražiai išpuoselėtą sodelį šalia muziejaus, pasigėrėti apylinkių vaizdais, taip pat pamąstyti apie neišmatuojamą Visatos begalybę ir mūsų stotelę joje – Žemę.

Eksponatai susieja etnologiją ir kosmosą.

Meteorito gabalėlis – neįtikėtinai sunkus.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Pagerbtas Holokausto aukų atminimas

Molėtai (ELTA) – Prezidentė Dalia Grybauskaitė kartu su Izraelio ambasadoriumi Amir Maimon aplankė prieš 75 metus Molėtuose įvykdytų žudynių vietą ir tylos minute pagerbė Holokausto aukų atminimą. Šalies vadovė pagal žydų tautos papročius masinės kapavietės vietoje padėjo atminties simbolį – akmenuką.

Taip simboliškai buvo pradėtas Atminties maršas, kurį rugpjūčio 29 dieną organizavo Molėtuose nužudytų žydų artimieji kartu su Lietuvos žydų bendruomene bei šalies visuomenininkais ir kultūros atstovais.

Nacių okupacijos laikotarpiu 1941 m. rugpjūčio 29 d. Molėtuose išžudyta apie 2 000 žydų tautybės žmonių. Tuo metu tai sudarė beveik trečdalį visų miestelio gyventojų.

Prezidentė pabrėžė, kad Holokaustas yra visos Lietuvos tragedija, kurios metu žiauriai nužudyti šimtai

tūkstančių mūsų šalies piliečių žydų. Jų atminimas yra bekompromisis įpareigojimas visiems Lietuvos žmonėms kovoti su neapykanta, prievarta, diskriminacija ir abejingumu, gerbti ir ginti šalia esančiuosius.

D. Grybauskaitės teigimu, labai svarbu, kad Atminties maršo idėja susilaukė tokio didelio visuomenės ir ypač jaunimo palaikymo. Tai rodo, kad Lietuvos žmonės keičiasi, atskrato primityvių stereotipų, tampa atviri ir tolerantiški, puoselėja ir gina žmogiškąsias vertybes.

Masinės kapavietės vietoje naujai pastatytas granito paminklas ir įrengtas memorialas. Jo autorius Lietuvos ir Izraelio skulptorius David Zundelovič.

Šią savaitę Atminties maršai rengiami ir kituose Lietuvos miestuose bei miesteliuose, kur prieš 75 metus žiauriai išžudyti žydų tautybės žmonės.

Vilnius prisijungia prie Europos projekto

Vilnius (ELTA) – Rugpjūčio 30-ąją Vilniaus šaligatviuose atsirado variu dengti „Atminimo akmenys“, įamžinantys aštuonis Holokausto metu žuvusius vilniečius. Taip Lietuvos sostinė prisijungė prie didžiausio memorialo po atviru dangumi Europoje. „Atminimo akmenis“ įrengė tarptautinio projekto autorius, garsus vokiečių menininkas Guenter Demnig.

Vilniaus „Atminimo akmenų“ atidarymas vyko prie pastato, kuriame mokėsi Vilniaus geto metraštininku vadinamas Ichchokas Rudaševskis. Prie 8-ojo Rūdninkų gatvės namo, ant šaligatvio, įmontuota atminimo lentelė talentingam paaugliui, savo dieno-

raštyje aprašiusiam gyvenimą Vilniaus gete. Šasiuvinis išliko, o I. Rudaševskis dingso vienoje iš masinėmis kapavietėmis virtusių duobių Paneriuose.

„Atminimo akmenys“ Vilniuje taip pat įrengti vegetariško restorano savininkams Faniai ir Lazariui Levando (Lewando), gydytojams Samueliui Margoliui ir Jakovui Vygodskiui, Leibai, Chajai ir Lejai Šemiavičiams.

Iš viso Lietuvos miestų šaligatviuose atsiras 19 „Atminimo akmenų“. „Atminimo akmenys“ yra išsibarstę 18-oje Europos valstybių ir daugiau nei 53 000 vietų.

V. Adamkus pranešė svarbią naujieną

Vilnius („Draugo“ info) – Buvęs Lietuvos vadovas Valdas Adamkus įveikė ilgai trukusią kovą su vėžiu. Džiugią medikų žinią jis gavo vos prieš keletą dienų.

„Esu laimingas ir patenkintas gavęs žinią, kad vėžio židiniai nerasti atsinaujinę. Esu dėkingas visiems, kurie mane moraliai palaikė ligos metu savo maldomis, linkėjimais. Randu ryšį tarp savo darbo ir žmonių jausmų“, – sakė Prezidentas V. Adamkus.

Kadenciją baigęs V. Adamkus buvo geros nuotaikos, tačiau pripažino, kad sveikata ne visada leidžia dalyvauti visuose renginiuose, į kuriuos jis yra

kviečiamas.

Prezidento gydytojas Remigijus Nargėla, dirbantis Vilniaus Santariškių klinikoje, praėjusių metų vasarą žiniasklaidai tvirtino, kad jo paciento inkstų vėžys neapleidžia. Išbandžius ne vieną gydymo metodą, iš jų ir krioterapiją, kuri V. Adamkui buvo taikyta Jungtinėse Amerikos Valstijose, įveikti ligos nepavyko, dėl to nuspręsta sergantį inkstą pašalinti. Taikyta chemoterapija, inksto užšaldymo procedūros. Laimei, medikų pastangos nenuėjo perniek ir Prezidentas V. Adamkus šiandien gali džiaugtis įveikęs ligą.

Bus V. Pociūno vardo gatvė

Vilnius (ELTA) – Vilniaus miesto tarybos sprendimu Pilaitėje esanti bevardė gatvė pavadinta žuvusio Valstybės saugumo departamento karininko Vytauto Pociūno vardu.

Prieš priimant sprendimą, iniciatyva buvo aptarta su gerai pažinojusiais V. Pociūną žmonėmis – režisieriumi Jonu Jurašu, profesoriais Irena Veisaitė ir Antanu Kulakausku, kitais inteligentais.

Šiomet minime dešimtąsias Vytauto Pociūno žūties metines. Lietuvos savanoris, Parlamento gynėjas, Valstybės saugumo departamento pulkininkas, diplomatas, žuvo eidamas pareigas Breste, Baltarusijoje. Už

V. Pociūnas vis dar neištirtomis aplinkybėmis žuvo iškritęs pro viešbučio langą. Alkas.lt nuotr.

darbą Valstybės saugumo departamente buvo apdovanotas Vyčio kryžiaus ordino Komandoro didžiuoju kryžiumi.

Žlunga ES ir JAV prekybos susitarimas

Berlynas („Draugo“ info) – Vokietijos vicekancleris ir ekonomikos ministras Sigmar Gabriel sakė, kad derybos dėl didelio masto prekybos tarp Europos Sąjungos (ES) ir Jungtinių Valstijų iš esmės nebevyksta.

„Derybos su JAV *de facto* žlugo, nes mes, europiečiai, žinoma, negalime nusileisti Amerikos reikalavimams, – sakė jis. – Niekas nejuda į priekį.”

JAV ir ES derybininkai derasi dėl paskutinių Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės (TTIP) detalių, siekiant sukurti didžiausią pasaulyje laisvosios prekybos zoną.

Tačiau 2013-aisiais prasidėjusios derybos įstrigo dėl susitarimo sąlygų ir šoką sukėlusio Didžiosios Britanijos nu-

balsavimo už pasitraukimą iš ES, taip pat – dėl didėjančio nepritarimo šiam susitarimui Prancūzijoje ir Vokietijoje.

Nesėkmės sukėlė rimtas abejones dėl to, ar susitarimas bus pasiektas iki šių metų pabaigos, kaip buvo tikimasi. TTIP nepritariančys aktyvistai sako, kad ši sutartis bus naudinga tik tarptautinėms bendrovėms ir pakenks vartotojams. Jis pažymėjo, kad per 14 derybų ratų abiem pusėms nepavyko susitarti nė dėl vieno iš aptariamų 27 sutarties skirsnių.

S. Gabriel TTIP derybas palygino su ES ir Kanados laisvosios prekybos susitarimu ir konstatavo, kad pastaroji sutartis yra kur kas palankesnė ir teisingesnė abiem pusėms.

Pasitraukti – be balsavimo parlamente

Londonas (BNS) – Britų ministrė pirmininkė Theresa May savo šalies pasitraukimą iš Europos Sąjungos (ES) nori inicijuoti be balsavimo parlamente.

T. May vyriausybei jau gresia teisinis užgincijimas siekiant jai sutrukdyti pradėti išstojimo iš ES procesą be parlamento akto.

Teisės firmos „Mishcon de Reya“ teisininkai turi mesti iššūkį vyriausybei Anglijos aukštesniajame teisme – jie teigia, kad T. May negali ES sutarties 50-ojo straipsnio, kuriame numatytas teisinis išstojimo procesas, inicijuoti be parlamento debatų ir balsavimo, kuriuo jai būtų leista tai padaryti.

T. May yra sakiusi, kad šiais metais jis dar nebus inicijuotas, nes vyriausybei reikia laiko iš pradžių su-

Th. May tikisi apsieiti be parlamento balsavimo.

ltv.com nuotr.

formuluoti Britanijos išstojimo tikslus.

Tuo tarpu buvęs vyriausybės administracijos vadovas Gus O'Donnell sakė, kad „Brexit“ nėra neišvengiamas ir kad Britanija vis dar galėtų likti pasikeitusios ES dalimi.

„Tai labai priklauso nuo to, kas nutiks visuomenės nuomonei ir ar ES pasikeis“ iki to laiko, kai Britanija bus pasirengusi išstoti, sakė jis.

J. Biden įspėja dėl energetinės priklausomybės

Helsinkis (ELTA) – JAV viceprezidentas Joe Biden teigia, kad naujasis gamtinių dujų vamzdynas „Nord Stream2“, kuris, kaip planuojama, tęsis nuo Rusijos iki Vokietijos, „labai blogas susitarimas Europai“. Jis didina energetinę priklausomybę nuo Maskvos.

J. Biden teigimu, jei Europa taps dar labiau priklausoma nuo Rusijos, iš esmės bus destabilizuota Ukraina. Tačiau viceprezidentas pabrėžė, kad Europos Sąjungos vadovai privalo patys priimti sprendimą šiuo klausimu.

Rusijos energetikos įmonė „Gazprom“ ir ES, kuri iš Rusijos importuoja trečdalį savo gamtinių dujų, pernai

J. Biden perspėja Europą dėl priklausomybės nuo rusiškų dujų. Baltic-course.com nuotr.

susitarė dėl naujo vamzdyno. Jis driektųsi lygiagrečiai jau esančio vamzdyno Baltijos jūroje.

Siekia kurti bendrą kariuomenę

Londonas (ELTA) – Čekijos ir Vengrijos vadovai pareiškė, kad, norint Europos Sąjungoje (ES) sustiprinti saugumą, būtina kurti bendrą bloko kariuomenę.

Tokį pasiūlymą Vidurio Europos valstybių vadovai pateikė prieš Varšuvoje vykusį Višegrado grupės (Čekijos, Slovakijos, Vengrijos ir Lenkijos) susitikimą su Vokietijos kanclere Angela Merkel. Čekijos ir Vengrijos vadovai nepatenkinti dideliais į ES plūstančių musulmonų pabėgėlių srautais.

Vengrijos ministras pirmininkas Viktor Orban teigė, kad būtina į pirmąsias gretas iškelti saugumo klausimą, todėl reikia sukurti ES kariuomenę.

Didžiosios Britanijos vyriausybė aršiai priešinasi bet kokiems karinių

sąjungų, viršijančių NATO kompetencijas, kūrimo planams.

Čekijos ministras pirmininkas Bohuslav Sobotka teigė, kad bendros ES kariuomenės kūrimas būtų sudėtingas procesas, tačiau paragino šiuo klausimu pradėti diskusijas.

ES turi jungtines 1,5 tūkst. karių karines grupes, tačiau jos dar nėra kartodalyvavo jokiam mūšyje. Pernai Europos Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker pasiūlė kurti bendrą ES kariuomenę kaip atvarą iš Rusijos ir nedraugiškų valstybių kylančiai grėsmei.

Rugsėjo 16 d. Slovakijoje vyks ES vadovų susitikimas, kuriame bus aptariamai bloko ateities planai, pasitraukus Didžiajai Britanijai.

Šv. Kazimiero relikvija Florencijoje žadina susidomėjimą

Istorikė Violeta Rutkauskienė „Lietuvos žinių“ laikraštyje papasakojo apie dr. Aro Žliobos iš Čikagos kecionę į Florenciją, kurios metu sūnus išpildė mamos, Laimos Žliobienės, pageidavimą – atvežti su Lietuvos šventuoju Kazimieru siejamo relikvijoriaus, saugomo Florencijos Šv. Lauryno katedroje, Mediči koplyčios lobyne, nuotrauką. L. Žliobienė šia žinia ir pačia nuotrauka pasidalijo „Facebooke“ ir sukėlė didžiulį istorijos mylėtojų susidomėjimą šiuo meno kūrinium. Kadangi ne visi apie tai žino, pasinaudojime „Lietuvos žinių“ publikacija ir vieniems priminsime, o nežinojusiems papasakosime apie tai, kaip šv. Kazimiero relikvija atsidūrė Florencijoje.

Pasirodo, dar viduramžiais Florencijoje žinota apie Lietuvos šventąjį Kazimierą, jo gyvenimą bei gailėtingumo darbus, o taip pat ir po mirties prie jo karsto Vilniuje vykstančius stebuklus. Tai išgirdęs Toskanos Didysis kunigaikštis Kozimas III (Cosimo III de Medici, 1642–1723) 1675 m. kreipėsi į Vilniaus vyskupą Mikalojų Steponą Pacą, prašydamas atsiųsti šio šventojo relikviją. 1677 m. šv. Kazimiero relikvija – blauzdos kaulas – prabangiam gintariniam sarkofage pasiekė Toskaną. Kunigaikščio pageidavimu rūmų auksakalys Massimiliano Soldani Benzi relikvijai pagamino naują relikvijorių, į kurį relikvija buvo perdėta ir iki šiol saugoma Šv. Lauryno (Basilica di San Lorenzo) katedroje, Mediči koplyčioje. Tai vienas išpūdingiausių šios koplyčios lobyno vertybių. Sidabriniam, keturių angelų apglėbtame, baltomis lelijomis ir auksiniais puošniais ornamentais puoštame relikvijoriuje įdėtas Kazimiero skaistybės įžadas: „Malo mori quam feodari“ (Geriau mirti nei susitepti). Relikvijorių vainikuoja Lietuvos Didžiojo kunigaikščio karūna su užrašu: S. CASIMIRVS MANGNVS DVX LITHVANIAE.

Kyla klausimas, kodėl šventasis taip aukštai tituluotas, juk jis nebuvo Didysis Lietuvos kunigaikštis? Tyrinėtojai spėja, kad Lietuvos valstybės patriotai Pacai sąmoningai taip jį įvardijo, norėdami parodyti, kad jis išimtinai susietas tik su Lietuva. Nors ikonografijoje šv. Kazimieras paprastai taip ir vaizduojamas: karališkais rūbais, su Lietuvos Didžiojo kunigaikščio mitra ant galvos, dešinėje rankoje laikantis kryžių, kairėje lelijas – skaistybės simbolį. Vilniaus katedros Šv. Kazimiero koplyčioje, šalia šv. Kazimiero karsto, taip pat matome Didžiojo kunigaikščio karūną. Lenkai savo literatūroje šv. Kazimierą visur vadina karalaičiu, princu ar karališkuoju princu.

Šv. Lauryno bazilika, kurioje saugomas šis išpūdingas relikvijorius, yra Mediči šeimos kapavietė, tačiau čia visuomet su didele pagarba buvo prisimenamas ir šv. Kazimieras bei vyko jo garbinimo išskilmės, kurių metu ir po Antrojo pasaulinio karo relikvijorius ant specialaus padėklo buvo nešamas Florencijos gatvėmis.

Atsidėkodamas už tokią brangią relikviją, Kozimas III Vilniaus vyskupui taip pat pasiuntė išskirtinę dovaną – Lietuvos didikų Pacų giminaitė laikytos ir jų garbintos Florencijos šventosios Marijos Magdalenos de Paci (Pazzi) relikviją puošniame Florencijos meistrų relikvijoriuje, pagamintame iš kalnų kristolo ir aukso, išpuoš-

tame auksu ir emale bei 132 deimantais, kuris dabar saugomas Vilniuje. Jį pagamino Mediči rūmų auksakaliai Giovanni Comparini ir Giuseppe.

Gintarinio sarkofago istorija

2014 m., po 300 metų, Vilniaus katedros lobyno šedevras – šventosios Marijos Magdalenos de Paci relikvijorius buvo grįžęs į gimtąjį miestą ir demonstruotas Florencijos Piti rūmuose, Sidabro muziejuje surengtoje parodoje, skirtoje pristatyti Mediči lobyno šedevrams. Čia buvo parodytas ir šv. Kazimiero relikvijorius (su M. S. Paco dokumentu, liudijančiu šv. Kazimiero relikvijų autentiškumą), taip pat Carlo Dolci tapytas šv. Kazimiero paveikslas bei netikėtai atsiradęs gintarinis sarkofagas, kuriame tuomet, XVII a., šv. Kazimiero relikvija keliavo į Florenciją. Tai prabangus gintarinis sarkofagas-dėžutė (35x56x20cm), išpuošta šv. Kazimiero ir kitų šventųjų atvaizdais. Dėžutė buvo pagaminta Gdanskio auksakalių dirbtuvėse. Šis kūrinys iš gintaro Piti rūmų lobyne buvo eksponuojamas jau nuo 1934 m., tačiau su šv. Kazimiero relikvija ar su Lietuva nebuvo siejamas. Ruošiantis parodai italų mokslininkai nustatė, kad Vilniaus vyskupas Gdanskio auksakaliams užsakė dvi dėžutes – sidabrinę ir gintarinę, kurias sudėjo vieną į kitą. Šv. Kazimiero kojos kaulas buvo sidabrinėje dėžutėje, o ši buvo įdėta į gintarinę. Florencijoje relikvija buvo perdėta į kunigaikščio Kozimo III užsakytąjį relikvijorių. Vilnietiškas gintaro dirbiny buvo pamirštas. Tai įvairių spalvų drožinėto gintaro, dramblio kaulo, raižyto sidabro, medžio ir kitų retų medžiagų dirbiny, puoštas 36 šventųjų vyrų ir moterų atvaizdais, o viršuje – jojančiu šarvuotu raiteliu su skydu ir kalaviju, primenančiu Lietuvos herbą Vyty.

Istorikė Violeta Rutkauskienė sako, kad šio šventojo kultas pasiekė ne tik Florenciją, bet ir kitus Italijos miestus: Neapolį, Palermą, Romą, o taip pat Lenkiją, Belgiją, Vokietiją bei kitas Europos šalis. Vilniaus kapitulos archyvų dokumentai liudija, kad tais pačiais 1677 m. Kazimiero relikviją dar gavo karalius Jonas Sabieskis, relikvijų buvo prašę kardinolas Orsini ir Maltos ordinas.

Straipsnį „Lietuvos žiniuose“ autorė baigia nusistebėjimu, kodėl mes džiaugiamės lietuviškas relikvijas pamatę užsienyje, o nevertiname tokių vertybių Lietuvoje ir net jų netausojame. Ji rašo: „Ne paslaptis, jog dar daug retų išpūdingų relikvijų tebeguli užrakintos muziejuose po devyniomis spynomis, o muziejininkai jas slepia nuo visuomenės ir tikinčiųjų akių, visai kaip toje liaudiškoje mįslėje apie spyną – nei patys valgo, nei kitiems duoda. Prisiminus kelių metų senumo įvykį su dabar jau Katedroje esančiu, tytomis padėtu, Čekijoje 1930 m. Donato Malinausko (1918 m. Vasario 16-osios Nepriklausomybės akto signataro) gamintu sarkofagu, skirtu Vytauto kaulams, suvoki, kad Lietuvoje dar nepriaugome iki Florencijos lygio, neišmokome gerbti, mylėti ir džiaugtis savo mis relikvijomis. Jei ne visuomenės aktyvumas, tai šis Vytauto sarkofagas dar ir šiandien būtų užkistas kur nors muziejaus sandėliuke“...

Autorė mini ir daugiau užsimetusių ar pradingusių kulto ar meno ver-

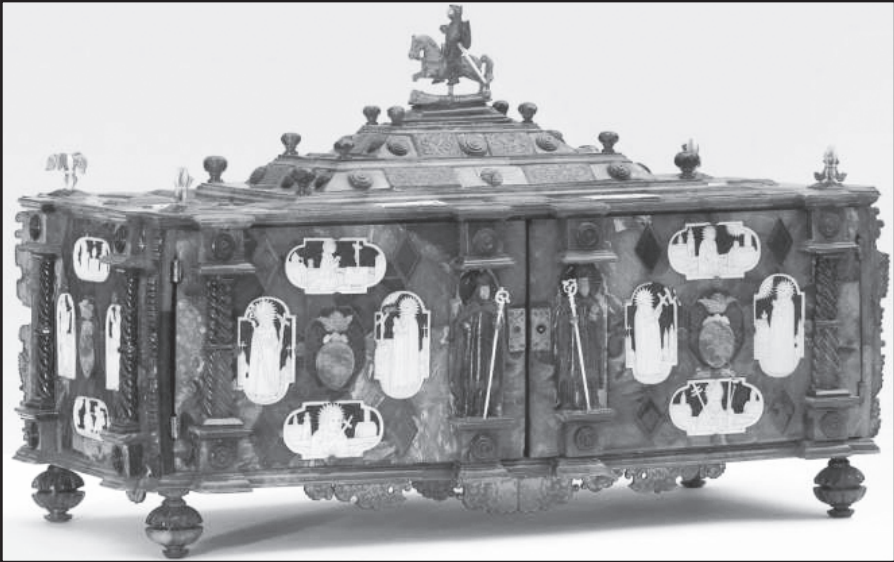
Šv. Kazimiero relikvijorius Mediči koplyčios lobyne Florencijoje. Aro Žliobos nuotr.

tybių. „Gal stovi kur ant lentynos muziejaus sandėlyje, paslėptos į kartoninę makaronų dėžę (kaip kažkada signataras D. Malinauskas rašė) ir laukia, kol bus išvaduotos iš postkomunistinių muziejininkų savivalės ir abejingumo pančių. Todėl nesistebėkim, kad Lietuvoje mažai dėmesio savoms relikvijoms, kad žmonės dažniau Lietuvą at- randa Florencijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, bet ne Tėvynėje...“

Šv. Kazimiero relikvijorius

(1687–1688 m., autorius – Massimiliano Soldani Benzi) Mediči koplyčios lobyne Florencijoje.

Gintarinis sarkofagas, 1677–1678 m. pagamintas Vilniaus vysk. Mikalojaus Stepono Paco užsakymu Gdanskio gintarinėse dirbtuvėse ir nusiųstas kaip dovana Toskanos Didžiajam kunigaikščiui Kozimo III su viduje įdėta šventojo Kazimiero relikvija. Eksponuojamas Florencijoje, Piti rūmų Sidabro muziejuje.

Gintarinis sarkofagas su šv. Kazimiero relikvija Piti rūmų Sidabro muziejuje.

SKAUSMO GYDYMAS	VIDAUS LIGOS
DR. RENATA VARIAKOJYTĖ SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ 7600 W. College Drive Palos Heights, IL 60463 Tel. 708-361-5550 Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas	EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C. VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS Kalbame lietuviškai 6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6 Chicago, IL 60638 Tel. 773-229-9965 Valandos susitarus
AKIŲ LIGOS	
DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS DR. PAUL KNEPPER Akių ligos – chirurgija 150 E. Huron, Suite 1000 Chicago, IL 60611 Valandos susitarus Tel. 312-337-1285	ARAS ŽLIOBA, M.D. AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA 219 N. Hammes Avenue Joliet, IL 60435 Tel. 815-741-3220
DANTŲ GYDYTOJAI	
DR. JOVITA KERELIS DANTŲ GYDYTOJA 9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL Tel. 708-598-8101	EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai 4647 W 103 St, Oak Lawn, IL Tel. 708-422-8260

Sueiga pas Martyną Jankų

Doc. dr. Vaclovas Bagdonavičius.

Dr. Silva Pocyte. Rengėjų nuotr.

EMILIJA ALGAUDĖ BUKONTIENĖ

Bitėnai. Kaimas Nemuno pakrantėje vaizdingame pušynėlyje prie Rambyno kalno, kur įsikūrusi baltųjų gandrų kolonija, M. Jankaus muziejus, Mažosios Lietuvos paveikslų sodas. Kaimas prie Bitės upelio visada buvo lietuviškas, jo nepalietė net maras.

Pagėgių savivaldybės M. Jankaus muziejus penktadienio popietę pakvietė į tradicinę „Sueigą pas Martyną Jankų“. Ši istorijos valanda buvo skirta Mažosios Lietuvos visuomenės veikėjo, spaudos darbuotojo Jono Vanagaičio 70-osioms mirties metinėms.

Muziejaus direktorė Liudvika Burzdžiuvienė pristatė susirinkusius. Jų atvyko gausus būrys: iš Vilniaus, Klaipėdos, Kauno, Marijampolės, Tilžės (Sovetsko), Tauragės, Pagėgių. Dalyvavo Seimo narys Kęstas Komskis, Pagėgių meras Virginijus Komskis. Sueiga vyko klėtelės salėje, kurią vietiniai vadina špikerike.

L. Burzdžiuvienė kalbėjo apie J. Vanagaičio asmenybę, perskaitė jo anūko Jono Šležo laišką ir sveikinimą, pasidžiaugė, kad M. Jankaus muziejui perduoti kai kurie J. Vanagaičio daiktai ir laiškai.

Susirinkusius pasveikino Pagėgių savivaldybės meras Virginijus Komskis, džiaugėsi vis gražėjančiu muziejumi ir jo aplinka. Sakė, kad sa-

vivaldybės Taryba spres klausimą dėl „Vorutos“ internetinio puslapio perėmimo.

Pranešimą apie Jono Vanagaičio politinės ir kultūrinės veiklos aspektus iki 1914 m. Pirmojo pasaulinio karo skaitė studentė iš Klaipėdos universiteto, dr. Silvos Pocytės mokinė Eglė Budrytė. Ji papasakojo apie žymaus visuomenės veikėjo vaikystę, jaunystę, namų aplinką, mokymosi metus, dalyvavimą draugijų veikloje.

Dr. Silva Pocyte papasakojo apie J. Vanagaičio veiklos aspektus po Pirmojo pasaulinio karo, kovą už lietuviybę. Jis rengė straipsnius istorijos, politikos, ekonomikos klausimais, išleido atsiminimus apie Klaipėdos kraštą „Kovos keliais“. Pranešėja sakė, kad J. Vanagaičio gyvenimas ir veikla nėra pakankamai ištirti.

Iki sueigos susirinkusieji lankėsi Bitėnų kapinaitėse, kur pagerbė J. Vanagaičio, M. Jankaus, Vydūno ir kitų Mažosios Lietuvos šviesuolių atminimą.

Doc. dr. Vacio Bagdonavičiaus, ilgamečio Vydūno draugijos pirmininko, dabar Garbės pirmininko pranešimas skirtas Mažosios Lietuvos panteono – Bitėnų kapinaičių 25-čiui. Dr. V. Bagdonavičius prisiminė 1988 metus, kai buvo įkurta Vydūno draugija, kaip buvo perlaidoti Vydūno palaikai. Reikėjo pervežti žymaus filosofo palaikus iš Vokietijos, iš Detmondo. Draugija svarstė, kur juos perlaidoti. Kapinės Mažojoje Lietuvoje – ypatingo dė-

A † A LEONAS JURAITIS

Mirė 2016 m. rugpjūčio 28 d., sulaukęs 90 metų.
Nuliūdę liko: duktė Rita (Saulius) Plenys; dukros Donna ir Irene Juraitis; anūkai Monica (Daniel) Roose, Mark, Lydia ir Luke Plenys; proanūkai Colin ir Keller Roose; sesuo Valentina Brazis.

A. a. Leonas buvo vyras a. a. Ann Marie (Paukstis).
Į pensiją velionis išėjo iš General Motors įmonės, buvo lietuvių Golfo klubo ir Knights of Lituanica C-157 Lemont narys.
A. a. Leonas bus pašarvotas ketvirtadienį, rugsėjo 1 d. nuo 3 val. p. p. iki 9 val. vak. Lack and Sons laidojimo namuose, 9236 S. Roberts Rd. (8000 W) Hickory Hills.

Laidotuvės įvyks penktadienį, rugsėjo 2 d. Iš laidojimo namų 9:30 val. ryto velionis bus atlydėtas į Pal. Jurgio Matulaičio misiją, kurioje 10:30 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių a. a. Leonas bus palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.
Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Lack&Sons, tel. 708-430-5700 arba
www.lackfuneralhome.com

mesio vieta. Buvo pasirinktos Bitėnų kapinaitės, kur lankydavosi Vydūnas, kur skambėdavo jo balsas. Pranešėjas papasakojo apie talką tvarkant kapines, nes iki tol jos atrodė baisiai. 1991 m. rudenį Vydūno palaikai buvo perlaidoti Bitėnuose. Tai buvo didžiulė šventė.

Sueigoje dalyvavo nemažai vyduniečių, kurie susirinko į tradicinę vasaros stovyklą.

Mažosios Lietuvos enciklopedinį žinyną pristatė Mažosios Lietuvos enciklopedijos rengimo grupės vedėja Danutė Valentukevičienė. Žinyną sudaro trys dalys: I istorija, ekonomika ir kultūra, II – gyvenvietės, III – biografijos. Žinynas išleistas keturių tomų Mažosios Lietuvos enciklopedijos pagrindu, Jame atsispindi lietuvininkų gyvenimas, jų kultūra, gamtos paminklai, pristatytas ir Pagėgių kraštas.

Vilnietis Vytautas Gocentas kalbėjo apie pedagogą, Mažosios Lietuvos istoriką Joną Užpurvį, gimusį Šilutėje, parašiusį veikalą apie saugiškių tarmę „Trys kalbinės studijos“, parengusį Lietuvos istorinių dokumentų rinkinį „Lietuvių tautos istorijos šaltiniai“, knygą apie tremtį „Mano literatūrinis palikimas“. V. Gocentas kalbėjo apie knygos reikšmę, sakydamas, kad žmonės išeina, o knygos lieka.

Donelaičio draugijos pirmininkas Gintaras Skamaročius pristatė draugijos išleistą žurnalą „Donelaičio žemė“ ir laikraščio „Donelaičio žemė“ pirmąjį numerį.

Buvo galima įsigyti Mažosios Lietuvos enciklopedijų centro išleistų knygų apie Mažąją Lietuvą. Susirinkusieji lankėsi Mažosios Lietuvos paveikslų sode. Tai galerija po atviru dangumi, įkurta prieš 13 metų. Jį įkurti kilo sumanymas poetui žurnalistui Eugenijui Skipičiui. Per tuos metus sodas augo, plėtėsi, dveji metai pleneras yra tarptautinis, jo tematika – Mažosios Lietuvos istorija, asmenybės, ženklai.

Buvo pristatyti jaunųjų dailininkų plenero darbai, taip pat tradicinio profesionalių dailininkų plenero „Mažosios Lietuvos ženklai“ darbai. Matėme Arvydo Karvelio, Kristinos Daniūnaitės, Algimanto Ramanausko, Sofijos Rickevičiūtės, Ernesto Žvaigždino ir kt. darbus. Jaunųjų dailininkų plenerus globoja Seimo nario Kęsto Komskio labdaros ir paramos fondas.

Vakaro prieblandoje skambėjo styginių instrumentų kvarteto „Musica Libera“ iš Klaipėdos atliekami kūriniai: tango, klasika, populiarioji ir roko muzika.

Nuoširdžiai dėkojame organizatoriams ir rėmėjams už gražų renginį, už tai, kad galėjome pabūti nuostabiame gamtos kampelyje, išgirsti pasakojimų apie įžymius Mažosios Lietuvos kultūros, visuomenės veikėjus, pavaikščioti po paveikslų sodą ir pasiklausyti geros muzikos.

E. A. Bukontienė – Uljanovo (Kraupiško) vidurinės mokyklos mokytoja.

Vakaro prieblandoje skambėjo styginių kvarteto „Musica Libera“ atliekami kūriniai.

Tradicinė muziejaus istorinė valanda buvo sirta J. Vanagaičio 70-osioms mirties metinėms.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) rugsėjo 4 d. 10 val. r. švęsime 23-čiąją eilinį metų sekmadienį ir Šiluvos Mergelės Marijos šventę. Šv. Mišias atnašaus kun. Gediminas Keršys. Šv. Mišių giesmės bus skirtos Šiluvos Mergelei Marijai. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Rugsėjo 6 d., antradienį, 7 val. v.** kviečiame visus Pal. J. Matulaičio misijos narius į „Parish Transformation Initiative“ parapijos atsinaujinimo programos pristatymą. Susitikime dalyvaus Čikagos arkivyskupijos paskirtas pagalbininkas Robert Kastenholz.

■ **Rugsėjo 9 d., penktadienį, 6 val. v. SLA** 307 galerijoje, 307 West 30 Street, New York, NY – levos Mediodia tapybos ir piešinių parodos atidarymas. Paroda vyks iki spalio 15 d.

■ **Rugsėjo 17 d., šeštadienį, 8 val. v. Šv. Kazimiero** lietuvių parapijos didžiojoje salėje (3855 Evans St., Los Angeles, CA 20027) vyks Irūnos ir Mariaus Jampolskio nuotaiingas pasirodymas „Viskas baigta“. Daugiau informacijos el. paštu: richardshow@yahoo.com arba paskambinus tel. 323-360-7786 (Ričardas).

■ **Kviečiame į JAV LB New Yorko apygardos** metinį suvažiavimą, kuris įvyks rugsėjo 18 d., sekmadienį, 2 val. p. p. Susivienijimo Lietuvių Amerikoje (SLA) patalpose adresu: 307 W 30th Street, New York, NY 10001. Darbotvarkėje – Apygardos metinė veiklos apžvalga, finansinė ataskaita ir analizė; New Yorko lietuvių profesionalų pranešimai ir apklausa, diskusijos. Bus priimami pasiūlymai, skirti spalio 6–9 d. vyksiančiai JAV LB Tarybos metinei sesijai Washington, DC.

■ **Čikagos arkivyskupijos Auksinių vestuvių** jubiliejaus šv. Mišios šiais metais bus aukojamos sekmadienį, rugsėjo 18 d., 2:45 val. p. p. Šventojo vardo katedroje („Holy Name Cathedral“). Adresas: 735 North State Street, Chicago. Kviečiame dalyvauti poras, susituokusias 1966 m. Informacija ir registracija tel. 312-534-8351 arba el. paštu: www.familyministries.org

■ **Spalio 1–2 d., šeštadienį-sekmadienį, Šv. Kazimiero** lietuvių parapijoje (2718 St., George St., Los Angeles, CA 90027) vyks 30-toji Lietuvių dienų šventė. Lietuviškas maistas, gėrimai, meno kūriniai, muzika ir šokiai! Renginyje taip pat pasirodys Andrius Mamontovas su grupe, „Dainavos“ ansamblis, „LB Spindulys“, „Tolimi aidai“ bei daugybė kitų dainininkų ir šokėjų. Daugiau informacijos tinklalapyje ltdays.com. Visi labai laukiami!

www.draugas.org

Pittsburgho lituanistinė mokykla
skelbia naujųjų mokslo metų pradžią
– rugsėjo 10 d., šeštadienį,
nuo 9 val. r. iki 10 val. r.
Užsiėmimai vyks
St. Ambrose School patalpose,
1025 Haslage Ave.,
Pittsburgh, PA 15228.
Laukiami vaikai
nuo darželio iki 6 klasės.
Daugiau info tel.
412-613-5582
pghmokykla@yahoo.com

Maironio lituanistinei mokyklai 2016–2017 mokslo metams penktadieninei pamainai reikalingi mokytojai. Dėl smulkesnės informacijos prašome kreiptis į mokyklos direktorę Godą Misiūnienę: el. paštas gmisiuniene@maironis.org arba tel. 630-257-0888 (palikite žinutę).

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000
Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-450-2014

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Heights, IL 60004
Tel: 224-625-3331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užveža
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Rinkimų dieną būsi ne Lietuvoje?
Gyveni ne Lietuvoje?
REGISTRUOKIS IR BALSUOK!

Lietuvos Respublikos Seimo rinkimai 2016 m. spalio 9 d.
www.rinkejopuolapis.lt

Metiniai „Draugo“ pietūs rengiami spalio 30 dieną, sekmadienį, Willowbrook pokylių salėje Willow Springs priemiestyje.

„Draugo“ skaitytojai, rėmėjai, lietuviškos parapijos ir mokyklos, lietuviškų įstaigų ir organizacijų atstovai kviečiami pasižymėti šią datą savo kalendoriuose. Jūs visi labai laukiami svečiai!

Sunday, September 11
RUGSĖJO 11d.

KVIEČIAME DALYVAUTI – JOIN US!
ATVIROS DURYS VISIEMS

SUSITIKIMO PIKNIKAS
TĖVIŠKĖS
PARAPIJOJE

Annual Church Picnic
5129 Wolf Rd.
Western Springs IL-60558

Šventė prasidės 11:30am pamaldomis su **Sekmadienine Mokyklėle**
(Church Service and Sunday School)

Esant blogam orui, piknikas įvyks bažnyčios salėje
The picnic will be held inside the church facilities in case of inclement weather.

Maistas, gėrimai, žaidimai vaikams, Broniaus Mūro atliekama muzika ir šokiai.
Food, drinks, games for children, music and dancing

Maloniai prašome iš anksto pranešti apie savo dalyvavimą
RSVP 708-229-2795 / teviskes.parapija@gmail.com